

IURIS UIC

Revista de la Facultat de Dret

uic Alumni
Facultat
de Dret

Juliol de 2014
número **10**

Reflexions sobre el
secret professional
de l'advocat

Trobada amb
Raúl Quirós

Primera trobada
Alumni de la
Facultat

La identitat
digital no
és opcional

JOAN MANUEL TRAYTER JIMÉNEZ

CATEDRÀTIC DE DRET
ADMINISTRATIU I SÍNDIC DELS
SOCIS DEL FC BARCELONA

Javier Junceda
Degà

Benvolguts amics,
Benvolgudes amigues,

Des del número passat de IURIS UIC a la Facultat s'han succeït notícies que permeten ser optimistes. A la primera trobada Alumni, hi van assistir desenes de juristes formats a les aules de la UIC i que volen continuar sent part de la nostra família acadèmica. La cerimònia de graduació va ser un èxit, amb la incorporació del nostre primer professor honorari. Els nostres professors continuen progressant, obtenint acreditacions, publicant en revistes d'impacte, defensant tesis, presentant ponències en congressos i fent visible la seva influència i opinió als mitjans. A tot això, cal sumar-hi la recent i exigent autorització administrativa dels nostres estudis de Doctorat en Dret, que hem aconseguit obtenir per mèrits propis. Un curs més, hem avançat en el camí que ens ha de conduir a la fita que perseguim: convertir-nos en la referència de la formació jurídica.

Deixeu-me que també tingui un record especial per a la nostra oferta de postgrau. Tenim una resposta molt favorable en termes de matriculació als programes de màster que impartim (els oficials d'Advocacia i Psicopatologia Legal i Criminològica i el títol propi de Planificació Fiscal). Els futurs alumnes, a més, procedeixen majoritàriament d'universitats públiques de prestigi, la qual cosa ens satisfà molt. Prenem aquestes dades com a esperó per millorar cada dia, perquè no podem defraudar tanta confiança. En un futur, pensem incrementar el nostre ventall de titulacions de postgrau i, singularment, abordar els programes internacionals conjunts amb altres centres de relleu en el context internacional.

Les universitats compten per segles el seu temps. Nosaltres amb prou feines tenim edat d'adolescent. Moltes de les coses que fem avui donaran fruit d'aquí a molts anys, però, per això mateix, hem de pensar en el futur des del present, esforçant-nos cada dia, des de la humilitat i l'entusiasme, a treballar sense descans per un projecte de formar persones que val la pena. Moltíssimes gràcies a tots i cadascun de vosaltres (professors, personal, alumnes, Alumni), per ajudar en aquest esforç col·lectiu.

Gaudiu d'un descans estiuenc reparador. Ens veurem el setembre!

SUMARI

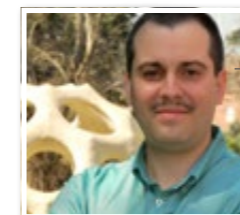
Juliol de 2014
número 10

ACTUALITAT

OPINIÓ DOCTRINAL	4
Reflexions sobre el secret professional de l'advocat	
ENTREVISTANT A	10
Prof. Dr. Joan Manuel Trayter Jiménez	
NETWORKING	16
Primera trobada Alumni de La Facultat	
NETKNOWING	18
Els nostres professors	

DESENVOLUPAMENT PROFESSIONAL

TROBADA AMB	20
Raúl Quirós	
NOVETATS JURISPRUDENCIALS	24
Novetats jurisprudencials civil, mercantil, penal, administrativa i laboral	
COMPETÈNCIES PROFESSIONALS	36
La identitat digital no és opcional	
FORMACIÓ CONTÍNUA	40

NOTÍCIES

NOTÍCIES DE LA FACULTAT	42
--------------------------------	----

OPINIÓ DOCTRINAL

Reflexions sobre el secret professional de l'advocat

© Juan Antonio Andino López

JUAN ANTONIO ANDINO LÓPEZ

ADESSE ADVOCATS, SLP
DOCTOR EN DRET

PROFESSOR ASSOCIAT DE DRET
PROCESSAL DE LA UNIVERSITAT
INTERNACIONAL DE CATALUNYA

MEMBRE DE L'INSTITUT DE
PROBÀTICA I DRET PROBATORI DE LA
FACULTAT DE DRET (URL)

Introducció

L'elecció de l'advocat i la confiança que el client hi diposita és fonamental per exercir la professió. De fet, el client ha de proporcionar a l'advocat tota la informació necessària perquè defensi l'assumpte que li encomani i ha de tenir la tranquil·litat que tot el que manifesti al lletrat serà estrictament confidencial, i que no arribarà mai a orelles de tercers.

Així, podem definir el secret professional com el dret i el deure que té l'advocat i les persones que treballin al seu despatx professional de no descobrir a tercers els fets que hagin conegut en l'exercici de la seva professió, ja siguin els que hagin rebut directament per part del client, com els que esbrini l'advocat pel seu compte.

Malgrat la senzillesa aparent de la definició anterior, m'agradaria aprofitar aquestes línies per reflexionar breument sobre el seu encaix o no com a dret fonamental reconegut per la Constitució espanyola (CE), el seu objecte, el subjecte obligat a guardar secret, la seva vulneració (lícita i il·lícita) i quines conseqüències (processals i extraprocessals) pot comportar la vulneració esmentada.

El secret professional de l'advocat com a dret estretament lligat als articles 18 i 24 de la Constitució

Estudiant la doctrina científica (Calvet Gimeno, Cervilla Garzón, de Toledo y Ubieto, Plascencia Monleón, Martínez Francisco, Otero González, Rigó Vallbona, Soldado Gutiérrez, Sánchez Stewart, i Velázquez Cobos, entre d'altres), comprovem que, majoritàriament, vincula el secret professional de l'advocat als articles 18 i 24 de la Constitució.

La vinculació no és fútil, ja que recordem que l'article 18 de la Constitució estableix el dret a la intimitat de les persones i el 24 estableix, entre altres garanties, el dret de defensa que té tot ciutadà. I això encaixa en el secret professional de l'advocat, ja que el client ha de confiar en el lletrat per revelar-li els seus secrets més íntims (art. 18 CE). Però, amb quina finalitat? Doncs perquè l'advocat pugui exercir correctament el dret de defensa del client (art. 24 CE). Com podrà defensar l'advocat el seu client si desconeix els detalls dels fets discutits en el plet, o si ha comès el delictes o no?

Per la seva banda, la jurisprudència no és aliena de cap manera a la vinculació apuntada anteriorment, i destaquem, entre d'altres, les sentències del Tribunal Constitucional 110/1984, de 26 de novembre (FJ 10è); 6/1988, de 21 de gener (FJ 6è); 386/1993, de 23 de desembre (FJ 7è), i 183/1994, de 20 de juny (FJ 3r). Entenem que les resolucions esmentades tenen una importància pràctica especial, ja que el secret professional de l'advocat no pot ser considerat com un dret fonamental per si mateix, però com que es troba vinculat estretament als articles 18 i 24 CE, el fet de vulnerar-lo comporta la vulneració del dret fonamental a la intimitat del client o, almenys, el dret de defensa.

El que s'ha exposat anteriorment ens porta a defensar que, en el procés civil, la prova proposada per qualsevol de les parts que vulneri el secret professional de l'advocat s'haurà d'expulsar del procediment ja que aquesta és il·lícita (art. 287 LEC) i/o vulnera la bona fe processal (art. 247 LEC).

Els subjectes del secret professional

L'advocat és clarament un subjecte obligat a mantenir el secret professional respecte dels fets que conegui a través del seu client en l'exercici de la seva professió. No obstant això, l'article 5.5 del Codi deontològic de l'advocacia espanyola estableix que, en el supòsit que el lletrat exerceixi la seva professió de forma col·lectiva, el secret també obliga la resta dels membres del bufet, secretàries, passants, personal de neteja del despatx, informàtics, etc., i s'afegeix al final del precepte esmentat "sempre que el client ho sol·liciti". En el cas de l'absència de la sol·licitud expressa esmentada, l'article 5.6 obliga l'advocat a fer respectar el secret professional a tot el personal que treballi al despatx col·lectiu.

L'advocat queda obligat a guardar el secret professional des de la primera conversa que mantingui amb el client, tant si accepta l'assumpte que li pretengui encomanar com si no, i l'obligació de secret perdurarà fins i tot després de la mort del client, és a dir, el secret professional no és limitat en el temps.

Així examinat, el secret professional és una obligació, tot i que recordem que també és un dret per a l'advocat. Per això, encara que es presenti alguna de les causes que permetin la revelació lícita del secret, serà el mateix advocat el que tindrà dret a decidir si revela el secret o no, per la qual cosa podem defensar que la concurrència de causa allibera l'advocat de l'obligació de guardar el secret professional, però subsisteix el dret de l'advocat a no revelar-lo.

D'altra banda, es pot distingir entre el propietari del secret, que és el mateix client, del beneficiari del secret, que també serà el client, encara que s'estén a la seva família, els membres d'una societat o grup determinats a què pertanyi el client, etc.

L'objecte del secret professional

Quin és llavors l'objecte del secret professional? Què és el que l'advocat ha de guardar gelosament i no revelar a tercers? Hem d'esmentar l'article 2.3.2 del Codi deontològic dels advocats de la Unió Europea, així com l'article 5.2 del Codi deontològic de l'advocacia espanyola i l'article 32.1 de la Normativa

L'advocat queda obligat a guardar el secret professional des de la primera conversa que mantingui amb el client, tant si accepta l'assumpte que li pretengui encomanar com si no.

informació que l'advocat conegui no en virtut de la seva professió, sinó per qualsevol altre motiu, i tampoc a aquells fets que, explicats pel client, serveixin i hagin de ser utilitzats per l'advocat en el marc d'un procediment judicial per defensar-lo.

Finalment, l'article 23.2 del Projecte de nou Estatut General de l'Advocacia Espanyola (EGAE) estableix que "el secret professional no empara les actuacions de l'advocat diferents de les que siguin pròpies del seu exercici professional i, en especial, les comunicacions, escrits i documents en què intervingui com a mandatari representatiu del seu client i així ho faci constar expressament". Entenem que, quan s'aprovi finalment, el precepte esmentat ajudarà en aquelles situacions en què l'advocat intervingui en nom del client, per exemple, per signar requeriments extrajudicials i posteriorment incorporar-los a un procés sense més dificultats. No obstant això, es recomanaria incloure en les comunicacions que remet l'advocat com a mandatari del client una menció, que podria ser la següent: "Rebeu aquesta comunicació del lletrat signant, que actua en la condició de mandatari representatiu del seu client i, en conseqüència, aquesta comunicació no està protegida per secret professional de l'advocat i es podrà acompanyar a procediment judicial o arbitral posterior, si calgués, a l'empara del que disposa l'article 23.2 EGAE."

Vulneració del secret professional

En primer lloc, és clar que l'única manera de guardar un secret és no dient-lo a ningú. Així, l'advocat més prudent és aquell que no confia cap secret a ningú. No obstant això, i seguint la sistemàtica utilitzada al seu dia per FENECH, el secret professional de l'advocat es pot vulnerar directament o indirectament.

La revelació directa es produeix quan l'advocat dóna a conèixer voluntàriament, amb intenció de perjudicar o sense, la notícia o el fet ocult la revelació del qual pot ser nociu, perquè causa un mal patrimonial o moral al client o a la seva família, o fins i tot una mera molèstia. Trobem supòsits de revelació il·lícita i directa en la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid JUR 2008\213275, de 21 de maig de 2008 (FJ 1r); les sentències del Tribunal Superior de Justícia RJ 1999\6148, de 13 de maig de 1999 (FJ 4t) i RJ 1999\4799, de 10 de maig de 1999 (FJ

5è), i en la sentència de l'Audiència Provincial de Las Palmas ARP 2001\881, de 12 de novembre de 2001 (FJ 7è), entre d'altres.

Per la seva banda, la revelació indirecta té lloc quan per les declaracions de l'advocat es posa en perill o existeix el risc que es conegui la identitat del propietari o del beneficiari del secret professional, i aquesta revelació indirecta es pot revelar (i) per utilització indeguda, és a dir, quan el lletrat es val de la possessió del secret per dur a terme un acte que pot perjudicar de manera directa o indirecta el propietari o el beneficiari del secret; o (ii) per esbrinament indiscret, és a dir, quan l'advocat utilitza esbrinaments indirectes o mitjans imprudents per obtenir informació, que poden perjudicar el propietari o el beneficiari del secret.

Revelació lícita del secret professional

Malgrat el que s'ha exposat anteriorment, hi ha quatre supòsits en els quals es permet a l'advocat revelar el secret professional:

En primer lloc, en el marc dels expedients disciplinaris col·legials i en impugnació dels honoraris de l'advocat, amb la dispensa prèvia concedida per la corresponent junta de govern del col·legi d'advocats, tal com permet l'article 33.1.c de la Normativa de l'advocacia catalana.

En segon lloc, quan el client manifesti a l'advocat la seva intenció de cometre un delictu, ja que no existeix encara el dret de defensa, perquè es tracta d'un fet futur, i tampoc no s'aplica el dret a la intimitat del client, perquè es tracta d'un fet delictiu.

En tercer lloc, quan el manteniment del secret professional pugui ocasionar un perjudici greu per al mateix advocat, per al mateix client, o per a un tercer, supòsit que troba l'encaix normatiu en l'article 5.8 del Codi deontològic de l'advocacia espanyola i en l'article 33.1.a de la Normativa de l'advocacia catalana. No obstant això, es requereix l'autorització prèvia per part de la junta de govern del col·legi d'advocats corresponent.

Finalment, quan existeixi consentiment del client que, si escau, faculta l'advocat per revelar el secret, però no l'obliga a fer-ho, ja que el secret professional de l'advocat és una obligació, però també un dret del lletrat (art.

542.3 LOPJ). Aquesta última qüestió deixarà de ser un supòsit de revelació lícita del secret professional si prospera el text del Projecte de nou EGAE, que en l'article 23.7 indica que "l'advocat no quedarà rellevat dels seus deures de secret professional per l'autorització del seu client".

Conseqüències de la vulneració del secret professional per part de l'advocat

En primer lloc, hem de considerar les conseqüències extraprocedimentals que pot comportar la vulneració del secret professional per part de l'advocat. Esquemàticament, les conseqüències esmentades poden ser les següents: (i) efectes civils, ja que l'advocat pot ser responsable civilment pels danys que causi de manera directa com a conseqüència de la vulneració del secret ex articles 1.101 o 1.902 del Codi civil (CC); (ii) efectes penals, ja que l'advocat pot ser responsable penalment del delictes que preveu l'article 199.2 del Codi penal; (iii) efectes disciplinaris, per aplicació de les sancions contingudes en l'EGAE, CDAUE, CDAE i/o NAC; (iv) efectes laborals, ja que l'advocat que vulnera el secret professional pot incórrer en un supòsit de responsabilitat disciplinària laboral, en aplicació de l'article 24.2.a del Reial decret 1331/2006, de 17 de novembre, pel qual es regula la relació laboral de caràcter especial dels advocats que presten serveis en despatxos d'advocats; i (v) efectes societaris, ja que l'advocat que vulnera el secret professional pot ser exclòs com a soci de la societat professional en què estigui integrat (despatx professional), en aplicació de l'article 14 de la Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals.

No obstant això, en el marc del procediment judicial civil, entenem que la prova proposada per qualsevol de les parts que vulneri el secret professional de l'advocat s'ha d'inadmetre per part del jutge en el mateix moment en què se celebri l'audiència prèvia, per aplicació de l'article 283.3 de la Llei d'enjudiciament civil (LEC).

En el supòsit que la prova esmentada subsisteixi en el procés després que se celebri l'audiència prèvia, entenem que s'hauria d'expulsar perquè és il·lícita, ja que vulnera els articles 18 i 24 CE, i això per aplicació de l'article 11.1 de la Llei orgànica del poder judicial (LOPJ) i 287 LEC.

Es permet a l'advocat revelar el secret professional quan el client manifesti al seu advocat la seva intenció de cometre un delictes, ja que no existeix encara el dret de defensa, perquè es tracta d'un fet futur.

Així mateix, i en qualsevol cas, la prova esmentada vulnera la bona fe processal, per la qual cosa, per aquesta altra via, també s'hauria d'expulsar aquesta prova del procés civil, en aplicació del que disposa l'article 247 LEC.

Considero oportú matisar, com a últim comentari, que quan dic "expulsar del procediment", vull dir que la prova es custodii per part del secretari judicial, en aplicació de l'article 459.1 LOPJ, perquè així s'impedeix que cap de les parts pugui manipular, alte-

rar o destruir la prova declarada il·lícita; impedeix que el jutge pugui examinar la prova il·lícita i "contaminar-se a causa d'aquesta"; permet que l'òrgan judicial superior pugui revisar la declaració d'il·licitud de la prova (sempre que la il·licitud sigui recorreguda); i finalment, permet depurar responsabilitats ulteriors (disciplinàries, civils, penals, laborals i/o societàries) del subjecte que hagi vulnerat un dret fonamental aportant la prova il·lícita i trencant el secret professional de l'advocat al procediment.

Trobada anual Alumni 2014

Reserva't la data!

Conferència a càrrec del director d'orquestra i filòsof

Íñigo Pirfano "Gestionant emocions"

Bilbao (1973). Estudia la carrera de Filosofia a la Universidad Complutense de Madrid i posteriorment ingressa a la Universität für Musik und Darstellende Kunst "Mozarteum" de Salzburg (Àustria), on estudia direcció d'orquestra, cor i òpera.

El 2002 té lloc el seu debut operístic amb una producció d'*El Retablo de Maese Pedro*, de Manuel

de Falla –molt lloada per la crítica especialitzada–, en ocasió d'un homenatge del Círculo de Bellas Artes de Madrid a la figura de Miguel de Cervantes.

Ha estat nominat al premi a la millor música del Círculo de Escritores Cinematográficos per la banda sonora del llargmetratge *El sudor de los ruiseñores*. El 2005 rep per part de la Junta de Comunidades de Castilla-

La Mancha l'encàrrec de compondre la música oficial per a la celebració del IV Centenario Publicación de El Quijote. Ha compost nombroses bandes sonores per a curtmetratges i documentals.

Ha dirigit concerts a les principals ciutats de la nostra geografia, així com a Alemanya, Àustria, Polònia i Brasil.

És fundador i director

titular de l'Orquesta Académica de Madrid.

Ha publicat els llibres *Ebrietas. El poder de la belleza* (Encuentro, 2012) i *Inteligencia musical* (Plataforma Editorial, 2013). Com a conferenciant, ha intervingut als fòrums més importants del nostre país, com Fundación Telefónica, Banco Santander, IESE Business School, Fundación Rafael Del Pino, La Caixa, etc.

Dijous 23 d'octubre de 2014
Universitat Internacional de Catalunya

Properament rebreu més informació de l'acte.

uic Alumni

Campus Barcelona
Immaculada 22
08017 Barcelona
Tel. (+34) 932 541 800

www.uic.es/alumni
alumni@uic.es

ENTREVISTANT A

Prof. Dr. Joan Manuel Trayter Jiménez

CATEDRÀTIC DE DRET ADMINISTRATIU DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

Entrevista realitzada per:
Carlos de Miranda

*"Cal simplificar procediments, estructures administratives.
Cal fer fàcil la vida del ciutadà"*

Joan Manuel Trayter (Barcelona, 1962) es va doctorar en Dret amb una tesi sobre el règim disciplinari dels funcionaris públics. Actualment és catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Girona. Ha estat president del Jurat d'Expropiació Forçosa de Catalunya, vicepresident del Tribunal Català de l'Esport i magistrat suplent de la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. En l'actualitat és vocal de la Junta Electoral Central i membre de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat. Així mateix és director del Centre d'Innovació i Gestió de les Administracions Públiques del Parc Científic de la Universitat de Girona. També ha estat president de la comissió que ha elaborat els actuals estatuts del Futbol Club Barcelona i, recentment, ha estat nomenat síndic dels socis d'aquesta entitat. Ha publicat recentment: Derecho Administrativo. Parte general, de l'editorial Atelier (2013).

“El doctorat és un camí solitari i sacrificat en molts aspectes; però al seu torn, comporta moltes satisfaccions, entre les quals, el plaer de l'estudi profund”

Una pregunta obligada al començament d'una entrevista amb un jurista: què us va portar a estudiar Dret?

Probablement el sentit de la justícia i la voluntat de poder fer una aportació valuosa al conjunt de la societat, el funcionament de la qual gira bàsicament al voltant de normes jurídiques.

I, sens dubte, va encertat plenament escollint la carrera perquè va ser guardonat amb el Premi extraordinari de Llicenciatura: què diríeu als nostres estudiants perquè s'animesin a obtenir una distinció com aquesta? És una meta només a l'abast d'uns quants? Què ha suposat per a la vostra carrera rebre aquest premi?

El Premi extraordinari de Llicenciatura és, com bé diu el nom, un premi a tota la trajectòria que segueix l'estudiant al llarg de la seva etapa universitària. A més de la satisfacció personal constitueix un bon distintiu dins del món professional. Des del meu punt de vista, per obtenir-lo és fonamental ser tenaç i constant.

Us va agradar el dret, de fet ja no va abandonar la universitat i va fer el

doctorat. Us demano unes paraules de consell i d'ànims per als doctorands de la nostra Facultat.

Per a mi, el doctorat va ser una evolució natural després de la llicenciatura, ja que vaig ser conscient de la meua vocació investigadora. El doctorat és un camí solitari i sacrificat en molts aspectes; però al seu torn, comporta moltes satisfaccions, entre les quals, el plaer de l'estudi profund, així com la sensació de ser propietari de les teves idees, que quedaran plasmades en la tesi. També és una oportunitat per analitzar ordenacions jurídiques d'altres països i fer les estades d'investigació corresponents en universitats prestigioses. És una experiència que recomano a tothom.

En vista de la vostra dilatada trajectòria com a docent, heu pogut veure molts canvis i molt profunds en la universitat espanyola. Quina opinió teniu del pla Bolonya? I, sobretot, què hi ha de cert en el canvi de formes, mètodes i estratègies afirmat —i per a molts imprescindible— en l'ensenyament universitari del demà?

El pla Bolonya presenta, com tots els sistemes, avantatges i inconvenients. En qualsevol cas, resulta innegable que no

podíem romandre al marge de l'espai europeu d'educació superior, i que gràcies a aquest nou sistema els estudiants adquireixen coneixements aplicats (denominats "competències"), fonamentals en els estudis de Dret, una qüestió que havia estat, tradicionalment, el taló d'Aquil·les del nostre sistema, en contraposició amb el *method case* promogut per la Universitat de Harvard. Tanmateix, em preocupa que l'estudiant perdi l'hàbit de la lectura. En pocs anys, els manuals, monografies i articles científics han reduït la importància que tenien en la carrera de Dret, i és un tema que hem de corregir de manera immediata.

Potser estareu d'acord amb mi que les noves eines de comunicació virtual (WhatsApp, missatgeria instantània, Internet, sens dubte) exerceixen una influència extraordinària en els hàbits i les actituds mentals dels alumnes universitaris actuals. Quines recomanacions teniu per als nostres professors —en especial per als més joves—, que lluiten amb tenacitat per mantenir l'atenció i l'entusiasme dels estudiants?

Resulta evident que els professors han

d'aprofitar els avantatges que brinden les noves tecnologies, amb caràcter general, i les eines de comunicació virtual, en particular. Malgrat això, no tots els coneixements poden arribar a ser transmesos a través d'aquestes tècniques, que mai no poden arribar a eclipsar per complet l'atracció d'un bon discurs o l'estudi d'un bon llibre.

Canviem una mica de tema. M'interessa molt conèixer les circumstàncies que us van fer aflorar la passió pel dret administratiu.

Tenint en compte els motius que em van portar a estudiar Dret i, en particular, la meua intenció de fer (en la mesura del que fos possible) una aportació valuosa a la societat, em va semblar natural centrar-me en l'estudi del Dret Administratiu, una branca del nostre ordenament jurídic que, gràcies a professors com Eduardo García de Enterría o Tomás Ramón Fernández, s'ha erigit com un dret de garanties, l'objectiu principal del qual és oferir al ciutadà una aura de protecció davant les prerrogatives de l'Administració. Així, es converteix en una important eina en "la lluita contra les immunitats del poder", tal com va

assenyalar García de Enterría en un llibre titulat així.

Cap a on es dirigeixen en el futur pròxim les principals línies d'interès de la vostra disciplina? Què els preocupa i què els interessa, als administratius del moment present?

En el moment actual, una de les qüestions més importants que hi ha sobre la taula en el dret administratiu és la preocupació per dotar l'Administració d'una transparència més gran. En la denominada "societat del coneixement", cada cop més ciutadans exigeixen a l'Administració que doni informació sobre les activitats que realitza, com les duu a terme o com s'administren els diners públics. Tot això resulta especialment rellevant en vista dels casos de corrupció creixents. Hem d'evitar tant sí com no una dissociació entre la societat, el ciutadà i les seves institucions; i això passa perquè els governants s'adonin que cal canviar la manera de fer política.

Em resisteixo a deixar passar l'oportunitat de preguntar-vos per la influència que va tenir en la vostra evolució com a jurista la insigne figura

d'Eduardo García de Enterría.

Eduardo García de Enterría ha estat un exemple per seguir, no només com a jurista, sinó també com a persona. L'aportació que va fer al dret administratiu, contribuint a establir les bases en què es fonamenta, és incalculable. Una mostra d'això és la importància que té la seva escola, la més gran de totes les disciplines científiques, en la qual es reuneixen catedràtics de tot Espanya i part de l'estranger. Si hagués de resumir en una frase el seu pensament, aquesta seria: el dret és un límit al poder, a qualsevol poder.

La nostra Administració pública necessita una revisió en profunditat o se la pot aprovar, això sí, amb algun aspecte per millorar?

La nostra Administració pública mereix una revisió en profunditat. Cal simplificar procediments, estructures administratives. Cal fer fàcil la vida del ciutadà. L'Administració hi és per servir, no per complicar, i en aquests moments a ningú no se li escapa que hi ha una situació de confusió absoluta, d'inseguretat jurídica, de falta de transparència, de poca confiança

“Una de les qüestions més importants que hi ha sobre la taula en el dret administratiu és la preocupació per dotar l'Administració d'una transparència més gran.”

“El dret esportiu, tradicionalment, ha anat amb un cert retard en el conjunt de garanties jurídiques que presideixen altres branques del dret.”

en els poders públics. En definitiva, un distanciament entre el ciutadà i les institucions.

Heu estat —entre moltíssimes altres coses— magistrat de la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Podeu fer-nos un retrat senzill de la situació de l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu en el dia d'avui? I del futur pròxim, què cal esperar en aquest sentit?

Vaig ser magistrat suplent, quan es permetia que els professors universitaris poguéssim fer un terç de la jornada laboral als tribunals de justícia, i va ser una experiència que no oblidaré mai. Pel que fa a la situació de la justícia administrativa, he de dir que és profundament millorable. Les reformes empreses últimament, amb la imposició de taxes per accedir a la

justícia o l'augment de les quanties per recórrer, demostra la poca imaginació que alguns polítics tenen per resoldre l'embús ancestral d'aquest ordre jurisdiccional. Personalment, trobo a faltar sentències que siguin més valentes en la defensa del principi de legalitat i dels drets dels ciutadans. Un exemple paradigmàtic del que dic: la constant inaplicació del dret urbanístic i la seva benedicció pels tribunals contenciosos. El final de la història ha estat la crisi econòmica i l'actuació dels tribunals de la jurisdicció penal (alguna d'aquestes, discutible), que són els que han hagut de posar ordre a un incompliment gairebé sistemàtic de les regles urbanístiques i mediambientals.

Heu ostentat el càrrec de vicepresident del Tribunal Català de l'Esport. Considereu que el dret esportiu està prou

desenvolupat?

El dret esportiu, tradicionalment, ha anat amb un cert retard en el conjunt de garanties jurídiques que presideixen altres branques del dret. Per posar un exemple, encara avui els estatuts de la UEFA i de la FIFA sancionen amb l'exclusió de la competició els clubs esportius que recorren a la jurisdicció ordinària dels seus països respectius, una qüestió que és clarament contrària al dret universal a la tutela judicial efectiva de tots els ciutadans. Cal professionalitzar els diferents comitès de competició i l'alteració de les diferents federacions, incorporar les garanties jurídiques que presideixen altres branques de l'ordenament i, en definitiva, normar la vida de l'esport.

Continuant amb qüestions d'ordre esportiu, sou el nou síndic dels socis del F. C. Barcelona. Quin és l'àmbit competencial d'aquesta institució?

El Síndic dels Socis és una institució que té l'origen en els diferents defensors del poble o ombudsmen. Té com a missió essencial defensar els drets dels socis i les sòcies del Futbol Club Barcelona respecte als òrgans de govern del club. És una institució moderna i democràtica que no té un paral·lelisme en les regulacions d'altres clubs esportius.

Torno a canviar de rumb. Ara m'agradaria dirigir les preguntes cap al terreny de l'urbanisme. Heu ostentat la presidència del Jurat d'Expropiació de Catalunya. Des d'aquesta perspectiva, quina opinió us mereixen les tendències ideològiques que defensen la necessitat que s'expropiïn les propietats “improductives” (habitatges buits, terrenys agrícoles sense explotar, etc.)?

En un estat de dret és important reconèixer el dret a la propietat privada i compatibilitzar-lo amb la seva funció social. Aquest delicat equilibri fa que no pugui contestar-li de manera maximalista. No podem oblidar que l'institut de l'expropiació forçosa es pot equiparar a una venda forçosa, és a dir, a la privació de la propietat d'un particular per raons d'interès públic. L'arma que té en poder l'Administració és molt important, i també necessària. Per això, s'ha d'exercir amb un respecte escrupolós al procediment establert legalment i donant la indemnització justa.

Després de la brusca caiguda de la construcció a Espanya, és hora de fer

balanç sobre la qualitat de l'urbanisme en aquell període, ja passat, d'activitat constructora febril. Quin balanç en feu?

La meua opinió sobre l'aplicació del dret urbanístic a Espanya és molt negativa. La modificació constant de lleis, la seva incorrecta aplicació i interpretació, les dificultats del control jurisdiccional i la inexecució de sentències són un problema greu per a les generacions actuals, i també per a les futures. Quan es destrossa un paisatge natural, es fa per sempre. Hi insisteixo, com a jurista em produeix una profunda tristesa veure com el dret sucumbeix als interessos econòmics, i que ha hagut de ser l'esclat de la bombolla immobiliària la que paralitzés centenars de projectes urbanístics allunyats de les normes de racionalitat i coherència més elementals. El tan gastat principi del desenvolupament urbanístic sostenible, que significa desenvolupament urbanístic, sí, però ordenat i racional, ha estat un fracàs estrepitos.

Per acabar, voleu traslladar algun missatge als nostres Alumni?

Sí, que creguin profundament que el dret és garantia de llibertat per a tots els ciutadans, que una societat sense unes normes jurídiques clares i respectades no té cap futur. Per tant, cadascun dels futurs juristes, en els diferents rols que tinguin, han de recordar que el nivell d'una societat es mesura pel nivell de respecte a les lleis, i que, en aquest context, el jurista té un paper important per desenvolupar al llarg de la seva vida.

“La missió essencial del Síndic del Soci del Futbol Club Barcelona és defensar els drets dels socis i sòcies respecte als òrgans de govern del club.”

**LA SUMA DE LES
PETITES HISTÒRIES
ÉS EL QUE ENS FA
GRANS**

LA NOVA REVISTA DE LA UIC

www.sumanthistories.com

NETWORKING

La Facultat de Dret celebra la seva primera trobada alumni

L'11 de juny passat es van aplegar al Campus d'Iradier més de cent Alumni de la Facultat de Dret de diverses promocions. L'acte es va iniciar amb unes paraules de benvinguda del degà de la Facultat de Dret, el Dr. Javier Junceda, que va animar els assistents a tornar una vegada i una altra a la UIC per seguir formant-se, estar en contacte amb la comunitat universitària i millorar el networking personal i professional. Per la seva banda, Marianna Zanuy, directora d'Alumni, va destacar la importància de ser ambaixadors d'una marca la incidència de la qual en la societat mai no és indiferent. El lema "Ser, compartir i créixer" resumeix bona part de la filosofia d'aquesta comunitat, que arriba ja als 12.631 antics alumnes. Xavier Amat, president d'Alumni, va parlar dels valors de la UIC i del treball de l'agrupació així com de la importància d'anar formant clústers al voltant de les diferents promocions.

Durant la trobada va tenir lloc la conferència "Els canvis de paradigma en el sector legal", a càrrec d'Eugènia Navarro, consultora de

màrqueting estratègic, i de Javier Moreno, soci director de Iuris Talent, la primera firma espanyola especialitzada en la recerca i selecció de professionals de l'àmbit jurídic. En la seva intervenció Navarro va donar algunes claus sobre el canvi de paradigma que s'ha produït en l'advocacia: "Les claus de l'èxit d'un advocat passen no només pel màster d'accés a la professió i el domini d'idiomes, sinó que també es fa necessària una clara orientació comercial, certa formació empresarial, visió internacional i, per descomptat, una millora de les competències de comunicació i màrqueting que han de fer possible el desenvolupament ple de la seva marca personal". En aquest sentit va assenyalar la importància de tenir presència a les xarxes socials com a eina de networking professional en un entorn en què la reorientació de carrera és habitual.

La trobada va acabar amb un sopar fred durant el qual professors i alumnes van compartir experiències, records i vivències.

NETKNOWING

Els Nostres Professors

PROF. DR. JAVIER JUNCEDA MORENO (Àrea de Dret Administratiu)

El director de l'àrea de Dret Administratiu i degà de la Facultat, el Dr. Junceda Moreno ha estat elegit recentment acadèmic de número –li ha estat concedida la medalla número XLV, de nova creació– de la Reial Acadèmia Asturiana de Jurisprudència. Igualment, cal dir que ha participat, en qualitat d'expert i davant de la Junta General del Principat d'Astúries –Parlament Autòmic–, a la Comissió parlamentària creada per a l'estudi de la Llei de Bon Govern i Incompatibilitat d'Alts Càrrecs (16 de juny de 2014).

El Dr. Junceda ha publicat l'article "El control dels consorcis amb participació de l'Estat" a la revista *Administración Práctica*, editada per Thomson Reuters Aranzadi, 2014, núm. 9, i que el seu treball titulat "Sobre l'arbitratge ambiental: una nota", en premsa, apareixerà el proper mes de juliol a la revista del Tribunal Arbitral de Barcelona.

PROF. DR. JUAN ANTONIO ANDINO LÓPEZ
PROF. DR. CARLOS DE MIRANDA VÁZQUEZ
(Àrea de Dret Processal)

Els professors de l'àrea de coneixement de Dret Processal de la Facultat, el Dr. Andino López i el Dr. De Miranda Vázquez, han col·laborat amb diverses aportacions a la vint-i-tresena edició de l'obra *Práctica Processal Civil*, coneguda com a *Broca-Majada-Corbal*. Editada per l'editorial Bosch –grup Wolters Kluwer– en diversos formats, destaquen especialment els deu volums de la versió en paper.

El director de l'àrea de Dret Processal, el Dr. De Miranda Vázquez, ha publicat recentment un article titulat "Llums i ombres de l'article 428.1 de la Llei d'Enjudiciament Civil: una anàlisi etiològica", a la revista indexada *Diario La Ley*, núm. 8.310, de 14 de maig de 2014, p. 9-17.

PROF. DRA. CARMEN MARÍA LÁZARO PALAU
(Àrea de Dret Civil)
PROF. DRA. MONTSERRAT GAS AIXENDRI
(Àrea de Dret Canònic i Eclesiàstic)

Les professores de la Facultat, la Dra. Lázaro Palau i la Dra. Gas Aixendri, han presentat la ponència titulada "The religious factor in guardianship and child custody" a l'Academic Symposium on Family and Religion: Juridical Dimensions, celebrat a la Corunya els dies 9 i 10 de juny.

La professora de l'àrea de coneixement de Dret Civil, la Dra. Lázaro Palau, va presentar el dia 13 de juny la comunicació "L'opositor on-line" a les V Jornades sobre Dret i TIC, organitzades per la UOC. Posteriorment, els dies 18 i 20 de juny va pronunciar diverses conferències a Santo Domingo i Santiago (República Dominicana) amb el títol "Innovacions legislatives en la formació del matrimoni".

La professora i doctora Montserrat Gas Aixendri, directora de l'àrea de coneixement de Dret Canònic i Eclesiàstic de l'Estat, ha presentat la comunicació titulada "Apostasia i dret de família als països islàmics" al II Congrés Internacional de Dret Islàmic i Interculturalitat, celebrat a Saragossa els dies 8 i 9 de maig.

MARIA MUT Coordinadora acadèmica del postgrau de Relacions internacionals, dret diplomàtic i pràctiques consulars de la UIC

Maria Mut, professora de la Facultat de Dret, va participar el 3 de juny passat a la segona sessió del *workshop* "Populisme i Democràcia", organitzat pel professor de Dret Constitucional Pérez Francesch i per l'Institut de Ciències Polítiques i Socials (ICPS) de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Diputació de Barcelona.

En aquesta segona sessió també va participar-hi el catedràtic de Ciència Política de la Universitat de Barcelona Cesàreo Rodríguez Aguilera.

A l'acte, Mut va fer una valoració postelectoral de l'auge de l'euroescepticisme al Regne Unit en el marc de les recents eleccions al Parlament Europeu de maig de 2014. Posteriorment, els experts assistents van fer un balanç conjunt de l'ascens d'aquest tipus d'opcions polítiques en els diferents estats europeus.

Maria Mut Bosque és llicenciada en Dret i ha cursat el Màster en Estudis Internacionals i el Postgrau en Dret Comunitari i en Dret Públic i Ciència Política.

El 17 de juliol passat va defensar la tesi doctoral la professora Maria Mut. Amb el títol "Setting the framework for the relations between the Commonwealth and the European Union", la tesi ha estat dirigida pel Dr. Carlos Espaliú Berdud i pel Dr. Víctor Pou Serradell.

TROBADA AMB

Raúl Quirós

És Alumni per partida doble: diplomat en Gestió i Administració Pública (GAP) i llicenciat en Ciència Política. Raúl Quirós és cap de negociat en un CAP de Trinitat Vella des de fa sis anys i té al seu càrrec un equip de dotze persones. Sap què és començar des de baix, ja que els seus inicis professionals també van ser a l'ICS però com a administratiu. La formació va rellançar la seva carrera professional.

“La uic va rellançar la meva carrera professional”

Parla'ns de la teva experiència a la UIC com a alumne. Ha estat realment un lloc que t'ha donat un primer aprenentatge per a la vida?

Vaig conèixer la UIC gràcies a la recomanació d'un vell amic i exprofessor meu al col·legi Xaloc, en Modest Molins, que ara és subdirector del col·legi Camp Joliu. La UIC m'ha donat l'oportunitat de cursar dos dels meus tres títols universitaris. A més a més, el curs vinent em tornareu a tenir com a alumne al Postgrau en Matrimoni i Educació Familiar.

Penso que la Universitat Internacional de Catalunya té un avantatge competitiu molt potent respecte a la competència. La UIC és fruit de la combinació simultània de tres factors: la claredat dels seus principis, basats en els principis rectoris i en els valors de l'humanisme cristià, la recerca de l'excel·lència en tots els projectes de la institució, i el tracte personal i directe, gràcies al fet que les classes estan formades per grups reduïts.

Hi ha un moment de la teva vida en què entres en política. Parla'ns de les teves motivacions i de si vas tenir un mentor, un referent en qui et vas fixar.

Des de molt jove m'ha interessat la política. Ja de ben petit mirava, al costat del meu avi, el telenotícies amb molt d'entusiasme, i posava molta atenció a les notícies sobre política de l'època –recordo que no teníem TV en color i les miràvem en blanc i negre. Per això, puc dir amb orgull que el meu mentor en política va ser el meu avi, un home que no va tenir l'oportunitat d'anar a l'escola però que va exercir de mestre de manera exemplar en principis i valors per

als seus fills i néts; gràcies als seus sacrificis constants, els seus descendents hem pogut accedir a una educació de qualitat.

Sempre vaig seguir de ben a prop la política, però no ha estat fins fa uns mesos que m'he decidit a entrar-hi de manera activa. Mai no m'havia imaginat fent el salt a l'escenari polític perquè el sistema mai no m'havia acabat de convèncer; el veia massa imperfecte, tan imperfecte que semblava fet expressament. Aquest problema sistèmic que ara sembla que tothom evidencia, fins fa uns anys érem molt pocs els qui ens atrevíem a posar-lo de manifest, i sempre amb el risc de ser titllats d'excèntrics o de reaccionaris. Aquests últims temps que estem vivint són, al meu parer, producte d'aquest sistema que està malalt de patologies sociopolítiques ja des que va néixer.

Tot i que no crec en un sistema mediocre com el que ha resultat de la nostra Constitució, la maduresa m'ha fet veure que si realment volem canviar substancialment les coses sense repetir els tràgics errors del passat (em refereixo a la Guerra Civil Espanyola), hem de fer-ho des de dins del mateix sistema, des de la dialèctica constructiva i amb un discurs que, lluny de la demagògia, animi novament els ciutadans a participar d'un projecte per a tothom, un veritable projecte basat en el bé comú, un projecte que vagi més enllà del bé de la minoria i aspiri a aconseguir el bé de tothom i de cada membre de la comunitat. Així, el canvi en positiu tan urgent i necessari que demana la nostra societat ha motivat una resposta afirmativa a la crida latent que sempre hi havia hagut dins meu i que em demanava que hi intervingués.

Consideres que ets una persona amb intel·ligència emocional i amb capacitat de lideratge?

No sé si tinc intel·ligència emocional. Les persones del meu voltant diuen que sí, però jo no ho sé. Pel que fa a capacitat de lideratge, tampoc no podria afirmar que en tingui. L'única cosa que puc demostrar empíricament respecte a això són els bons resultats obtinguts al llarg dels sis anys que fa que sóc al capdavant d'una petita organització de 45 persones, de les quals n'hi ha 12 que depenen directament de mi; la resta depenen d'un equip directiu del qual formo part juntament amb dues persones més.

De quina manera interpretes el nou mapa polític europeu? Quines perspectives veus en l'atomització de partits?

El nou mapa polític europeu és complex.

“Si realment volem canviar substancialment les coses hem de fer-ho des de dins del propi sistema, des de la dialèctica constructiva.”

La participació, que ha estat d'un 43,09%, ni tan sols ha augmentat una dècima respecte a la del 2009. Concretament, a Espanya, la participació ha estat d'un 45,9%, una dècima més alta que al 2009 i gairebé 3 punts per sobre de la mitjana europea. Aquesta baixa participació reflecteix molt probablement una desafecció general per la política europea.

El projecte inicial de la unió d'Europa feia referència a les arrels cristianes de les seves nacions, a la necessitat d'una unió per no repetir un nou enfrontament bèl·lic, i a la conveniència d'una associació per fer un front econòmic i polític comú en el panorama internacional. Malauradament, fa anys que el projecte europeu va rebutjar els nexes culturals i religiosos per donar pas a una unió dirigida exclusivament pels mercats.

La unió de mercat és bona si és liderada per persones que posseeixen els valors que van inspirar els primers europeistes. No obstant això, en el moment en què aquest mercat comú es torna impersonal es converteix en un generador de riquesa material que no necessàriament contribueix a la construcció social d'Europa. La manca de principis de la majoria de polítics i buròcrates europeus més la crisi que castiga des de 2010 la zona euro han generat un fort corrent euroescèptic a tot el continent. Aquest euroescèpticisme es reflecteix, no només en la baixa participació electoral, sinó en el fet que un nombre gens menyspreable de votants hagi elegit formacions euroescèptiques. Un exemple significatiu és el triomf del Front Nacional de Marine Le Pen a França, que amb un 24,95% dels vots es posiciona com el partit més votat al seu país.

En clau democràtica, una dada important és que per primera vegada el Parlament Europeu resultant d'aquestes eleccions determinarà qui presidirà la Comissió Europea, que és el poder executiu de la UE.

Pel que fa als grups parlamentaris, no descarto que es pugui formar algun

nou grup durant aquest mes de juny. El Reglament del Parlament Europeu exigeix que per formar un nou grup es reuneixi un mínim de 25 eurodiputats d'almenys un quart dels estats de la UE.

En clau espanyola, els resultats al nostre país revelen una forta caiguda dels dos principals partits en pro de noves formacions. La conseqüència d'aquest desastre electoral dels dos grans partits és que el vot s'ha dispersat. Molts d'aquests vots han anat a parar a partits d'ultraesquerra i antiespanyols. Sovint es critica a aquests nous partits el fet que tinguin un discurs demagògic, i és cert, però la causa de l'auge d'aquestes formacions és que els dos grans partits no han sabut oferir una alternativa real a aquest populisme en augment.

Quin paper ha jugat la família en la teva trajectòria?

El suport incondicional de la meua dona, del meu fill i dels meus pares ha estat determinant. Han patit les conseqüències dels desequilibris familiars que de vegades la meua trajectòria ha suposat, però ha estat gràcies a ells, gràcies a la seva silenciosa però importantíssima ajuda, que aquests desequilibris han estat anivellats per tal que tot seguís funcionant amb normalitat i amb la mínima afectació. Això només s'explica per l'amor que es viu dins d'una família, els membres de la qual estan sempre disposats a fer sacrificis a favor dels altres, sense esperar-ne res a canvi. Això és una mostra més de la funció social que tenen les famílies, les quals l'estat postmodern mai no podrà reemplaçar.

Quin és el secret del teu èxit?

Penso que cal fer les coses a poc a poc i sense crear-se enemics; aquesta és la meua màxima. Amb els equips, dirigint persones, la clau és la seguretat en tu mateix, la seguretat en allò que fas; que sàpiguen cap a on vas. En la família, la clau és no portar mai els problemes a casa!

NOVETATS JURISPRUDENCIALS

Dret Civil

* INEXISTÈNCIA DE LIMITACIONS EN L'ÚS DE L'HABITATGE FAMILIAR PER PART DE MENORS D'EDAT

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 1a, de 3-4-2014 (RC 1719/2012)

- **Resum:** en un procés de divorci en què es troben implicats fills menors d'edat, l'ús de l'habitatge familiar –després de la liquidació de la societat economicomatriimonial– s'ha d'atribuir al progenitor custodi fins que el fill arribi a la majoria d'edat, com una manifestació del principi d'interès prioritari del menor.

* DENEGACIÓ DE PROVA PERICIAL SOL·LICITADA A SEGONA INSTÀNCIA

Sentència de l'Audiència Provincial de Madrid, Secció 28a, de 31-3-2014 (RC 282/2013)

- **Resum:** la càrrega de la prova que afecta les parts en un litigi no afecta únicament la necessitat de provar, sinó que transcendeix a altres activitats com ara la seva proposició, pràctica i gestió probatòria. Només quan la part té en compte aquesta responsabilitat inherent al dret a la prova, es pot accedir a l'exercici del dret de prova en segona instància. Per això, no pot al·legar indefensió qui se situa en una situació perjudicial per passivitat, imperícia o negligència.

* NUL·LITAT DEL PROCEDIMENT D'EXECUCIÓ HIPOTECÀRIA PER INFRACCIÓ DE LES NORMES DE COMUNICACIÓ PROCESSALS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 1a, de 13-3-2014 (RC 755/2013)

- **Resum:** la manca d'intervenció en el procés d'una part és motiu de nul·litat quan aquesta falta no li sigui imputable. En el procés d'execució hipotecària els tràmits essencials, és a dir, el requeriment judicial de pagament, la notificació de l'assenyalament de subhasta i la notificació de la millor postura oferta –quan aquesta sigui inferior al 70 per 100– han de ser degudament notificats a l'afectat per l'efectiu compliment dels requisits que constitueixen la garantia de la seva eficàcia.

* DECLARACIÓ DE DOMINI. TÍTOL HÀBIL

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 1a, d'11-4-2014 (RC 365/2012)

- **Resum:** en els pressupostos d'aplicació d'una acció declarativa de domini, de cara a la demostració del millor dret, tindran preferència aquells actes o negocis jurídics que impliquin un títol hàbil per a la seva adquisició derivat de la prova material del domini. En aquest concepte de títol hàbil no es contempla la mera al·legació d'un contracte d'arrendament.

* RESPONSABILITAT DELS ELEMENTS PRIVATIUS DELS COPROPIETARIS PER DEUTES DE LA COMUNITAT

Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala 1a, de 24-2-2014 (RC 128/2013)

- **Resum:** perquè els propietaris d'una comunitat responguin dels deutes d'aquesta, cal que es compleixin uns requisits de procedibilitat, que són: (i) que consti l'existència d'un crèdit contra la comunitat; (ii) que es pugui dirigir l'acció contra els copropietaris, amb demanda conjunta; i (iii) que hi hagi requeriment de pagament.

* IMPOSSIBILITAT DE COMPLIMENT

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 1a, de 22-4-2014 (RC 1076/2012)

- **Resum:** la impossibilitat de compliment de l'obligació per pèrdua o destrucció de la cosa ha de ser absoluta perquè determini la procedència de la resolució a instàncies del creditor. D'aquesta manera, si és possible el compliment, encara que s'hagi produït un desequilibri de les prestacions, previsible i expressament obviat per les parts que van contemplar el negoci futur, sigui quin sigui el valor de les accions, tal resolució no resulta procedent.

* PENSIÓ D'ALIMENTS ALS FILLS. DIES A QUO DE L'OBLIGACIÓ DE PAGAMENT

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 1a, de 26-3-2014 (RC 1088/2013)

- **Resum:** en els casos de divorci en què es fixi una pensió alimentària a favor dels fills, aquesta tindrà efectes –és a dir, s'haurà d'abonar–

Dret Mercantil

des del moment en què es dicti sentència, amb efecte retroactiu al moment en què la interposició de la demanda es va fer efectiva. Si se sol·licita la modificació de la pensió, els seus efectes es desplegaran des que aquesta es declari, sense tenir en compte els moments anteriors.

* INEXISTÈNCIA D'ERROR JUDICIAL

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 1a, de 2014.04.02 (RC 17/2011)

- **Resum:** per tal de procedir a determinar l'existència d'un error judicial s'han de considerar diferents requisits: (i) esgotament previ dels recursos establerts en l'ordenament jurídic; (ii) que s'hagi dictat una resolució errònia que produeixi efectes de cosa jutjada o inamovibles, amb perjudici patrimonial; (iii) que davant de la resolució no s'admeti cap tipus de recurs; (iv) que els defectes processals es puguin reputar greus, com en el cas de la incongruència per extra petita i de la motivació arbitrària. A més, és important de destacar que la demanda per error judicial no constitueix una tercera instància.

* RESPONSABILITAT BANCÀRIA EN LA FALSIFICACIÓ DE XECS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 1a, de 4-4-2014 (RC 1532/2012)

- **Resum:** en un supòsit de cobrament de l'indegut per part d'una entitat bancària, quan aquest es fonamenti en la falsificació de xecs, l'entitat quedarà eximida de tota responsabilitat. Això és així perquè aquesta falsificació deriva de la manca de diligència de l'empresa respecte dels empleats que es dediquen a fer les gestions referents a pagaments i cobraments. Tenint en compte això, no es podrà demanar, en aquest cas, que l'entitat reintegri les quantitats que han estat indegudament cobrades atès que aquest cobrament no ha estat degut a una actuació de l'entitat.

* PROSECUCIÓ DEL PROCEDIMENT D'EXECUCIÓ PER QUANTITAT PENDENT DE PAGAMENT

Sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona, Secció 1a, de 7-1-2014

- **Resum:** en la tramitació d'una execució hipotecària i un cop subhastats el bé o els béns objecte d'execució, el creditor hipotecari pot reclamar l'import pendent del seu crèdit quan el que s'ha obtingut a la subhasta no cobreix la totalitat del deute. En aquest supòsit no s'entendrà que el creditor actua amb manifest abús de dret pel fet d'exigir al deutor l'import restant, que hi hagi al seu favor, llevat que es tracti d'un supòsit de responsabilitat limitada paccionadament.

* INAPLICACIÓ DE L'ART. 1124 CC EN ARRENDAMENTS URBANS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 1a, de 18-3-2014

- **Resum:** la resolució del contracte d'arrendament urbà no es regeix pel que disposa l'article 1124 del Codi Civil, aplicable a la generalitat de les obligacions sinal·lagmàtiques, sinó per les normes específiques que preveuen una especial regulació en la normativa d'arrendament. En aquest cas, la norma aplicable seria la Llei d'Arrendaments Urbans, l'articulat de la qual variarà en funció del moment en què es va formalitzar el contracte.

* CONCLUSIÓ DEL CONCURS DEL DEUTOR PERSONA FÍSICA

Interlocutòria del Jutjat del Mercantil número 9 de Barcelona, de 22-1-2014 (RC 1/2011)

- **Resum:** quan l'origen del sobreendeutament és aliè a la voluntat del concursat, persona física, si aquest ha actuat de bona fe i ha aconseguit respondre a una part del passiu, amb el sacrifici que això comporta per al deutor, es conclourà el concurs amb l'alliberament total del deute pendent de pagament després de la liquidació.

* UTILITZACIÓ DE L'IRPH-CAIXES EN PRÉSTECES

Sentència del Jutjat del Mercantil número 1 de Sant Sebastià, de 29.4.2014 (Sentència 156/2014)

- **Resum:** l'IRPH-Caixas és un índex utilitzat per les entitats bancàries en els contractes de préstec que actualment ja no és considerat un

índex oficial, però que, no obstant això, ha estat objecte de diverses operacions. Aquest índex és susceptible de ser afectat per la mateixa entitat de crèdit o per diverses entitats concertades, ja que pren com a referència els préstecs que les entitats concedeixen; així, si concedeixen més préstecs a un interès superior, l'índex pujarà. Això compromet el que disposa l'article 1256 del Codi Civil, ja que la validesa i el compliment dels contractes no poden quedar a l'arbitri d'una de les parts.

* DECLARACIÓ DE NUL·LITAT DE CLÀUSULES EN SERVEIS DE TELEFONIA

Sentència de l'Audiència Provincial de Cantàbria, Secció 1a, de 12-3-2014 (RC 17/2013)

- **Resum:** per procedir a la declaració de nul·litat d'una clàusula és bàsic de determinar si s'està davant d'una nova contractació o bé d'una modificació de les condicions del negoci jurídic. En cas que la modificació comporti la imposició d'un servei oneros no sol·licitat,

el consumidor o usuari haurà de prestar el seu consentiment i haurà de ser informat del servei prèviament a la contractació. Per això es consideren abusives les clàusules que imposen al consumidor béns o serveis accessoris o complementaris pels quals no s'hagi interessat prèviament el consumidor.

*** APLICACIÓ DEL REGLAMENT (CE) núm. 1924/2006 RELATIU A LES DECLARACIONS NUTRICIONALS I DE PROPIETATS SALUDABLES EN ELS ALIMENTS (ARTICLE 28)**

Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, Sala 4a, de 10-4-2014, Assumptes C-609/12

- **Resum:** el Reglament estableix l'obligatorietat d'etiquetar els productes de manera que hi constin tots els components i en les proporcions que el producte inclogui. L'any 2010 es va modificar i es va ampliar el nombre de dades que havia de contenir l'etiquetatge, atès que era imprecisa la seva aplicació pel que fa a propietats saludables. La qüestió plantejada es basa en el moment en què els productes havien de començar a contenir aquesta informació i si aquesta s'estenia al contingut de les propietats saludables; finalment es resol amb l'aplicació de la mesura transitòria de l'article 28, en virtut de la qual s'interpreta que, en matèria de propietats saludables, la disposició ja era vigent abans de l'any 2010.

*** REPRESENTACIÓ TANCADA EN SOCIETATS ANÒNIMES. ARTICLE 184 LSC**

Sentència del Jutjat del Mercantil número 1 de Sant Sebastià, de 29-4-2014 (RC 137/2014)

- **Resum:** l'article 184 de la Llei de societats de capital, en referència a la representació dels socis en les juntes generals de les societats anònimes, estableix que els accionistes poden fer-se representar per un tercer. Així mateix disposa també una excepció que permet que els estatuts de la societat determinin una altra cosa, la qual cosa vincularà el president de la Junta. Per això, si es determina que la representació només serà possible quan un soci comparegui en nom d'un altre, no és admissible la compareixença d'un tercer, encara que aquest tingui un poder general que el legitimi per a això.

*** ACCIÓ DE SEPARACIÓ PER VULNERAR LA PROHIBICIÓ DE COMPETÈNCIA**

Sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona, Secció 15a, de 9-4-2013

- **Resum:** en les societats de responsabilitat limitada, si es dona el cas que un soci o un administrador viola la prohibició de competència respecte de la seva empresa, i entra, així, en conflicte amb el seu objecte social, es procedirà, com estipula la Llei de Societats de Capital, a la seva separació de la societat, o al cessament, en cas de tractar-se de l'administrador. Per valorar aquesta vulneració no es requereix que l'activitat causi un perjudici concret a l'empresa, sinó que únicament s'hagi creat un conflicte d'interessos.

*** ANUL·LACIÓ DE LA TRAVA DE BÉNS PER LA TGSS TRANSMESOS EN PROCEDIMENT CONCURSAL**

Sentència del Jutjat del Mercantil número 4 de Barcelona, de 2-3-2014

- **Resum:** és competència del jutge del concurs la realització forçosa del patrimoni del concursat, per al pagament de la massa passiva, de conformitat amb les normes concursals. A subhasta, les condicions en què el licitador adquireix el bé han de ser clares i la determinació correspon al jutge del concurs. La Tresoreria pot estar en desacord amb aquestes condicions i impugnar la interlocutòria d'aprovació del pla de liquidació, però el que no pot fer és consentir aquesta interlocutòria i derivar la responsabilitat pels deutes de la concursada a l'adquirent de bona fe, ja que en fer-ho, a banda de vulnerar drets i principis bàsics del nostre ordenament, infringeix la competència del jutge del concurs per fixar les condicions de venda de la unitat productiva.

*** MARCA NOTÒRIA**

Sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona, Secció 15a, de 24-12-2013 (RC 261/2012)

- **Resum:** una marca notòriament coneguda en un país i dins d'un mateix sector, que a més constitueix un element dominant, no pot ser utilitzada per un tercer que es dediqui als mateixos serveis i en el mateix àmbit territorial, ja que correspon a una identitat d'aplicació objectiva. Tampoc no es permetrà la utilització d'aquesta marca, tot i que vagi acompanyada d'un altre element distintiu, ja que es tracta d'una marca de renom, i continua havent-hi risc de confusió per part del consumidor i perjudici per a la marca prioritària en detriment del seu caràcter distintiu. Per això, en aquests casos, a banda de no permetre's la utilització d'aquesta marca, l'empresa principal estarà legitimada per sol·licitar una indemnització, sense necessitat que s'hagin produït perjudicis.

Dret Penal

*** REALITZACIÓ ARBITRÀRIA DEL PROPÍ DRET (455 CP): ELEMENTS DEL TIPUS**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 2a, de 2-4-2014 (RC 1998/2013)

- **Resum:** per procedir a la incardinació d'un fet en el tipus contingut a l'article 455 del Codi Penal, referent a la realització arbitrària del propi dret, s'ha d'efectuar una anàlisi detallada del fet i del que preceptua l'article, ja que es podrien suscitar dubtes per la seva similitud amb altres delictes. Així, la nota distintiva fa referència al mitjà comissiu –la intimidació, violència o força en les coses– que ha d'estar totalment relacionat amb el fi perseguit, que constarà de dos subelements: (i) la realització d'un dret concebut com a propi per l'actor, i (ii) que el procediment es dugui a terme fora de les vies legalment establertes a l'efecte.

*** JUTGE ORDINARI PREDETERMINAT PER LA LLEI EN DELICTES CONNEXOS. LEGALITAT ORDINÀRIA**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 2a, d'11-4-2011 (RC 1532/2013)

- **Resum:** segons estableix el Tribunal Constitucional, les qüestions relatives a la interpretació de les normes sobre atribució de competències als òrgans jurisdiccionals són qüestions de legalitat ordinària. Aquestes són alienes al dret al jutge ordinari predeterminat per la llei, llevat que aquesta interpretació suposi una manipulació manifestament arbitrària de les regles legals sobre atribució de la competència. En el supòsit de delictes connexos no es presenta tal manipulació, de manera que no hi ha vulneració de l'article 24.2 de la Constitució.

*** CONCRECIÓ DEL CONCEPTE DE DEFORMITAT DE L'ARTICLE 150 DEL CODI PENAL**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 2a, de 4-4-2014 (RC 927/2013)

- **Resum:** les diferències entre les lesions causants de deformitat de l'article 149 i les recollides a l'article 150 del Codi Penal es basen en els conceptes d'irregularitat o alteració física, permanència i ostensibilitat. Aquesta interpretació s'aplica de manera restrictiva i rigorosa quan es tracta de cicatrius que es localitzen a la cara de la víctima i quan tenen un caràcter permanent que altera la configuració del subjecte.

*** VIOLÈNCIA PSÍQUICA HABITUAL. ESPECIAL ÀNIM DE DOMINACIÓ I SUBJUGACIÓ**

Sentència del Jutjat del Penal número 3 de Cartagena, de 27-2-2014 (RC 220/2013)

- **Resum:** en situacions de violència de gènere, tant psíquica com física, cal tenir en compte, a banda dels elements del tipus que determinen la gravetat de les agressions, un element subjectiu, per discriminar entre fets que puguin ser constitutius d'un delictes, o bé d'una falta. Aquest element subjectiu es refereix a la conducta de l'agressor, si és expressió d'una voluntat de subjugar la parella o d'establir o mantenir una situació de dominació sobre la dona, de situar-la en un paper d'inferioritat i de subordinació en la relació, amb greu perjudici del dret a la igualtat, a la llibertat i al respecte.

*** DUBTE RAONABLE**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 2a, de 2-4-2014 (RC 1502/2013)

- **Resum:** davant d'una resolució en què es constati l'existència de buit probatori, el judici de raonabilitat ha de ser: (i) raonable en l'establiment dels fets que externament la justifiquin; (ii) les inferències expressades, especialment quan la imputació es funda en fets indiciaris; i (iii) conclouent: exclou alternatives fonamentades en raons objectives raonables.

*** PRESCRIPCIÓ PER FALTA DE CONCRECIÓ DEL FET PUNIBLE**

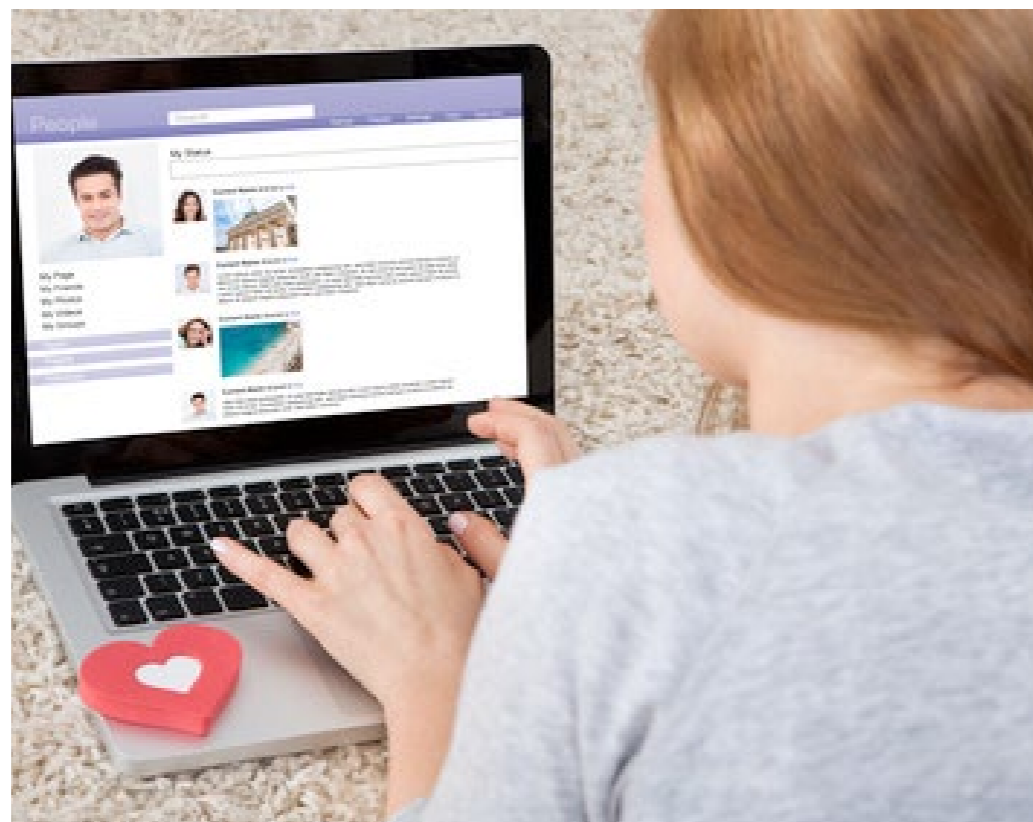
Sentència del Tribunal Suprem, Sala 2a, de 3-4-2014 (RC 1877/2013)

- **Resum:** en delictes contra la hisenda pública, s'aplicarà l'institut de la prescripció, a banda de pel factor temporal, per les raons següents: (i) el principi acusatori i el dret de defensa imposen que la persona contra la qual es formula una denúncia o querrela pugui conèixer amb certa precisió el fet punible, i (ii) el fet imputable només estarà determinat a l'efecte de la direcció del procediment contra el culpable en la mesura que l'autoritat competent, en aquest cas i pel tipus de delicte, la tributària, hagi procedit a la liquidació, almenys provisional, de l'impost.

*** DESCOBRIMENT DE SECRETS. CONVERSES VIA XAT**

Sentència de l'Audiència Provincial de les Illes Balears, Secció 1a, de 18-2-2014

- **Resum:** no es consideraran secretes les converses ni la informació que, malgrat ser privades, estiguin emmagatzemades en un dispositiu electrònic d'accés lliure i d'ús familiar, a més de ser coneguda per altres subjectes. En aquests casos no es considerarà que es produeix un delicte de descobriment de secrets, ja que no es valora l'element subjectiu segons el qual l'acció ha estat executada amb la finalitat de franquejar el llindar de la intimitat d'un altre, sinó que el descobriment es deu a la falta de diligència del subjecte.

*** ABUSOS SEXUALS. PROPORCIONALITAT ENTRE LA PROTECCIÓ DEL MENOR I EL DRET DE L'ACUSAT A UN JUDICI JUST**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 2a, de 19-3-2014 (RC 1559/2013)

- **Resum:** la substitució de la declaració d'un testimoni menor d'edat víctima d'abusos sexuals per la d'un testimoni de referència només serà possible quan estigui totalment justificada la necessitat de protecció del menor. Al seu torn, també s'ha de tenir en compte el dret de l'acusat a tenir un judici just. Per això, s'ha d'admetre com a prova, en aquests supòsits, la reproducció videogràfica de l'exploració del jutge d'instrucció en dates properes als fets. D'aquesta manera totes dues parts s'asseguren l'exercici del dret de contradicció de què són titulars.

*** PROVA INDICIÀRIA. FALTA DE PROVA DIRECTA DE CÀRREC**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 2a, de 9-1-2014 (RC 966/2013)

- **Resum:** per tal d'enviar la presumpció d'innocència davant la comissió d'un delicte, hi ha d'haver una prova directa de càrrec. A falta d'aquesta prova, es pot recórrer, si n'hi ha, a la prova indiciària. Aquesta segona prova ha de complir alguns requisits: (i) els fets a què fa referència han d'estar plenament provats; (ii) els fets constitutius del delicte s'han de deduir precisament d'aquests fets base del tot provats; (iii) que es pugui controlar la raonabilitat de la inferència, exterioritzar els fets i explicar l'enllaç lògic entre els fets base i les conseqüències; i (iv) que el raonament es basteixi en les regles del criteri humà o de l'experiència comuna.

Dret laboral

*** COMPATIBILITAT DE LA PENSIÓ PER JUBILACIÓ AMB L'ACTIVITAT PER COMPTE PROPI DE PROFESSIONALS COL·LEGIATS**

Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, Sala 4a, de 17-12-2013 (RC 1741/2013)

- **Resum:** és possible conciliar la percepció d'una pensió per jubilació i el desenvolupament d'activitats professionals per compte propi dels professionals afiliats a la mutualitat del col·legi professional al qual pertanyen per raó del seu ofici, si aquests havien complert 65 anys a data d'1 juliol de 2011.

*** NUL·LITAT DE L'ACOMIADAMENT PER MALALTIA. ELEMENT DE SEGREGACIÓ**

Sentència del Jutjat del Social número 33 de Barcelona, de 19-11-2013 (RC 398/2013)

- **Resum:** en cas de procedir a l'acomiadament d'un treballador que es troba en situació de baixa per malaltia o que presenta una incapacitat per realitzar la prestació, aquest acomiadament ha de ser considerat nul per discriminació. Es tracta de l'anomenat element de segregació, és a dir, es diferencia un treballador o un grup de treballadors de la resta per aquesta incapacitat o malaltia. Aquest acomiadament s'ha de considerar nul i no improcedent, pel fet que el motiu de l'acomiadament és una causa discriminatòria.

*** LEGITIMACIÓ DE LA COMISSIÓ AD HOC EN LA INTERPOSICIÓ DE DEMANDES**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 4a, de 18-3-2014 (RC 114/2013)

- **Resum:** a les empreses en què no hi hagi representació dels treballadors, es preveu la creació d'una comissió ad hoc formada per un màxim de tres treballadors de l'empresa. Negar la legitimació d'aquesta comissió suposaria buidar de contingut la tutela judicial efectiva a la qual tenen dret els treballadors i, si no s'aconsegueix un acord durant les negociacions, la decisió de l'empresari esdevindria irrevocable. Així, la comissió ad hoc s'ha d'incloure en el concepte de representació legal dels treballadors a l'efecte de l'article 124 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

*** REINCORPORACIÓ A LA PLAÇA DEL TITULAR**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 4a, de 26-2-2014 (RC 652/2013)

- **Resum:** en cas de desplaçaments temporals d'un treballador al servei de l'Administració Pública, quan aquest es troba destinat a un lloc concret, si té una plaça de la qual és titular, la posterior ordre de reincorporació a la seva plaça no constituirà mobilitat geogràfica. Això ve determinat per l'element temporal de les ordres. Així, malgrat que aquestes hagin estat successives i s'hagin prorrogat en el temps, no es pot considerar l'existència de mobilitat geogràfica quan les ordres no superen el termini d'un any.

*** NUL·LITAT DEL TRASLLAT PER DISCRIMINACIÓ ATENENT EL SEXE I LES CIRCUMSTÀNCIES FAMILIARS**

Sentència del Tribunal de Justícia de Madrid, Sala 4a, de 3-2-2014 (RC 11/2014)

- **Resum:** en una situació de trasllat laboral, la dimensió constitucional de totes les mesures normatives tendents a facilitar la compatibilitat de la vida laboral i familiar dels treballadors, tant des de la perspectiva del dret a la no discriminació per raó de sexe o per raó de les circumstàncies personals com des de la del mandat de protecció de la família i de la infància, ha de prevaler i servir d'orientació per a la solució de qualsevol dubte interpretatiu en cada cas concret. Cal tenir en compte que l'efectiu assoliment de la conciliació laboral i familiar constitueix una finalitat amb rellevància constitucional. D'altra banda, la càrrega de provar la inexistència o existència d'altres llocs d'acord amb la situació de l'empleat correspon a l'empresa.

*** SUSPENSÍO DE LA PRESTACIÓ PER ATUR**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 4a, de 27-4-2014 (RC 1479/2014)

- **Resum:** la prestació per desocupació és un servei públic que s'atorga sota la premissa que la persona receptora, malgrat trobar-se sense ocupació, fa una recerca activa d'ocupació i té voluntat de treballar. Aquesta prestació està sotmesa a una sèrie de requisits, entre els quals hi ha que el beneficiari no es traslladi fora del territori espanyol. Si això passa, la prestació es podria suspendre i, fins i tot, se n'arribaria a produir l'extinció. El criteri clau establert per determinar la suspensió o extinció de la prestació es troba en el període de temps en què el beneficiari sigui fora del territori. Per això, es procedirà a la suspensió quan l'abandonament del territori espanyol excedeixi els 90 dies naturals.

*** ESPORTISTES PROFESSIONALS**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 4a, de 26-3-2014 (RC 61/2013)

- **Resum:** quant als esportistes professionals, la relació contractual, tot i estar recollida com una relació especial a l'Estatut dels Treballadors, es troba sotmesa a la mateixa regulació que la de la resta de treballadors. Així, quan se'ls extingeix el contracte en el termini pactat, els correspon percebre la mateixa indemnització establerta a l'article 49 de l'Estatut dels Treballadors per extinció de la relació laboral per expiració del termini convingut, en cas que no es produeixi una pròrroga. La finalitat d'aquesta regulació també és, tal com s'estableix en les restants relacions laborals, que la contractació no pugui ser indefinida.

*** TRASLLAT COL·LECTIU**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 4a, de 2-12-2014 (RC 64/2013)

- **Resum:** Així, l'Estatut dels Treballadors preveu un nombre concret de treballadors, depenent del tipus d'empresa, i un termini per al seu còmput de 90 dies. Davant d'una empresa que té diferents centres, el paràmetre numèric que s'utilitzarà en aquesta determinació ha de ser el de la totalitat de treballadors empleats per l'empresa i no el del centre concret de treball.

*** PAGAMENT ÚNIC DE LA PRESTACIÓ PER DESOCUPACIÓ**

Sentència del Jutjat del Social número 33 de Madrid, de 5-11-2013 (RC 980/2013)

- **Resum:** als treballadors que, després d'haver estat aturats, decideixen constituir-se com a autònoms i es donen d'alta en algun tipus de mutualitat determinada pel col·legi professional al qual pertanyen, no serà possible que se'ls aboni la prestació per desocupació mitjançant pagament únic. El motiu principal es fonamenta en la pervivència econòmica del sistema públic, ja que aquest tipus de mutualitats són de naturalesa privada. Així, si s'invertís la prestació en el pagament de les mensualitats d'aquestes entitats es produiria un desequilibri financer.

*** RECONeixEMENT DE PENSÍO PER VIDUÏTAT EN PARELLA DE FET**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 4a, de 4-3-2014 (RC 1593/2013)

- **Resum:** davant la constitució de parella de fet, és procedent que, en cas de mort d'una de les parts, l'altra part pugui beneficiar-se de la mateixa pensió que si la parella hagués estat unida en matrimoni. Quan la parella de fet és producte de la reconciliació d'un matrimoni separat judicialment, sorgeixen algunes qüestions per determinar la validesa de la parella de fet. La llei reguladora de les parelles de fet estableix que les parts no poden estar unides per vincle matrimonial a altres persones. Aquesta llei determina que no pot existir un vincle amb un tercer. Si es compleix el requisit, s'ha de rebre la prestació.

Dret Administratiu

*** LIQUIDACIÓ DE L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA**

Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, Sala 3a, d'11-12-13 (RC 767/2013)

- **Resum:** l'augment eventual del valor del terreny urbà ve donat per l'aplicació d'un percentatge sobre el valor cadastral del sòl, que és independent del preu d'adquisició i d'alienació. Per petit que sigui l'augment del valor cadastral es produeix un increment en la base imposable de l'impost que provoca un augment en la liquidació malgrat que no s'hagi realitzat el fet imposable, és a dir, malgrat que no hagi existit un increment de valor de la finca alienada.

*** MUTUALITATS ALTERNATIVES AL RETA**

Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, Sala 4a, de 23-12-2013 (RC 870/2011)

- **Resum:** els treballadors per compte propi amb l'obligació d'incorporar-se a un col·legi professional podran triar entre donar-se d'alta al Règim Especial de Treballadors per Compte Propi o Autònoms, o bé incorporar-se a una mutualitat de previsió social. Aquestes entitats, per poder tenir la consideració de mutualitats de previsió social, han d'haver estat establertes pel corresponent col·legi professional i constituïdes amb anterioritat al 10 de novembre de 1995. A més a més, en cas de ser autonòmiques, ha d'haver estat ampliada la seva capacitat d'actuació a tot el territori nacional.

*** TAXES EN LA INTERPOSIÓ DEL RECURS DE CASSACIÓ PER A UNIFICACIÓ DE DOCTRINES EN ELS ÀMBITS CIVIL, CONTENCIÓS I SOCIAL**

Consulta vinculant 3674-13, de 26-12-2013, de La Subdirecció General d'Impostos, Taxes i Preus Públics

- **Resum:** en els ordres civil, contenciós administratiu i social queda exclòs el pagament de taxes en la interposició del recurs de cassació per a la unificació de doctrina, ja que aquest no s'inclou com a fet imposable. Així mateix, no queda exclòs del pagament de taxes el recurs de cassació, diferent de l'anterior, que sí que està sotmès al pagament de certes taxes per a la seva interposició.

*** L'EURO PER RECEPTA I LA TAXA JUDICIAL**

Nota informativa del Tribunal Constitucional número 37/2014, de 6-5-2014

- **Resum:** la sanitat és un servei públic dels que es consideren indispensables per a tothom i que s'ha d'efectuar a tot el territori espanyol. Per això, el seu finançament va a càrrec del Fons de Garantia de Serveis Públics, que garanteix que en totes les autonomies es rebin les mateixes prestacions. D'aquesta manera, es determina que l'anomenat euro per recepta a Catalunya no pot tenir lloc, ja que es produirien desigualtats respecte als habitants d'altres territoris. Pel que fa a les taxes judicials creades per la Generalitat de Catalunya, aquestes es fonamenten en el fet que, malgrat que l'Administració de Justícia és potestat de l'Estat, es reconeix l'existència d'un conjunt de mitjans al servei d'aquesta però que no s'hi troben estrictament integrats i sobre els quals les comunitats autònomes poden assumir competències. D'acord amb aquest principi és possible la imposició de taxes autonòmiques sobre l'Administració de Justícia.

*** DETERMINACIÓ DEL TERMINI HÀBIL PER A LA RECTIFICACIÓ D'UNA BASE IMPOSABLE EN SITUACIÓ DE CONCURS**

Sentència del Tribunal Económico-administratiu Central, Secció Vocalia 8a, de 19-2-2014 (RC 7127/2012)

- **Resum:** en situació de concurs de creditors es procedeix a la modificació de la base imposable de l'Impost sobre el Valor Afegit que ha d'abonar el concursat. Aquest termini, segons la Llei Concursal, serà d'un mes, o de 15 dies, segons el tipus de procediment que s'estigui duent a terme. Atès que es tracta d'un assumpte amb repercussió tributària, aquest termini s'ha d'ajustar al que es disposa sobre procediments tributaris. Per això, el termini serà, sense tenir en compte el tipus de procediment concursal, d'un mes.

*** RESPONSABILITAT DE L'ADMINISTRACIÓ EN EL SERVEI PÚBLIC EDUCATIU**

Sentència del Tribunal Superior de Castella-La Manxa, Sala 3a, d'1-2-2014 (RC 599/2010)

- **Resum:** en produir-se un sinistre en una activitat educativa, tot i que s'estigui duent a terme en una societat mercantil externa, s'entén que aquesta pertany a l'àmbit educatiu i no laboral. Per això, s'estableix un nexe de causalitat entre el fet i la responsabilitat administrativa que en deriva. D'aquí es desprèn l'obligació de l'Administració de sotmetre aquest tipus d'activitats a un sever control, ja que el fet de delegar a l'empresa convinguda la supervisió de l'activitat no exclou el deure de supervisió propi de l'Administració.

*** DETECCIÓ DE DROGUES EN ALUMNES DE CARRERA MILITAR. FALTA DE TIPICITAT**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3a, de 27-3-2014 (RC 50/2013)

- **Resum:** la detecció de substàncies psicotròpiques, estupefaents o alcohòliques en un alumne en formació militar no constitueix un motiu pel qual deixi de prosseguir amb la seva formació, mentre que la introducció d'aquestes substàncies en l'àmbit militar sí que es trobaria tipificada. S'estableix, a més, que aquesta constatació

no es pot fer per simple percepció física, sinó que cal fer una anàlisi. En cas que aquesta prova doni positiu per al consum d'aquest tipus de substàncies, existeix el dret de tornar-la a fer de nou per tal de contrastar-ne els resultats. Tot i això i encara que el nou resultat sigui positiu, això suposaria una infracció de risc que, de manera aïllada, no provocaria la baixa de l'alumne.

*** ANUL·LACIÓ D'INDULT**

Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3a, de 17-3-2014 (RC 53/2013)

- **Resum:** per procedir a la concessió d'un indult, la Llei de l'Indult de 18 juny de 1870 estableix un procediment taxat. Una de les fases del procediment consisteix en l'emissió, per part de l'òrgan que sentència, d'un informe de caràcter preceptiu. A aquests efectes, s'ha de determinar quin va ser el tribunal que va emetre sentència. En cas d'haver recorregut la sentència dictada en primera instància, si el tribunal que va conèixer del recurs decideix augmentar la pena imposada pel tribunal a quo, es considera que és aquest el tribunal que sentència, ja que l'indult consisteix en la remissió total o parcial de la pena imposada. Així, en aquests supòsits correspondrà al tribunal coneixedor en segona instància l'emissió de l'informe preceptiu necessari en el procediment.

*** RESPONSABILITAT DE L'ADMINISTRACIÓ EN PRODUCTES SANITARIS. IMPLANTS MAMARIS PIP**

Sentència del Jutjat Central del Contenciós Administratiu número 11, de 25-2-2014 (Procediment 1018/2012)

- **Resum:** davant dels danys provocats per productes sanitaris de nova creació i comercialització, quan se'n descobreixin, posteriorment, els efectes nocius, no es podrà exigir responsabilitat a l'Administració Pública per omissió del control d'aquests. Per tal que existís aquesta responsabilitat hauria de quedar demostrada una relació de causalitat entre els danys causats i el funcionament dels serveis públics. Cal destacar, en aquestes situacions, que també s'ha de tenir en compte el comportament posterior de l'Administració una vegada coneguts els danys del producte per tal de determinar-ne la responsabilitat.

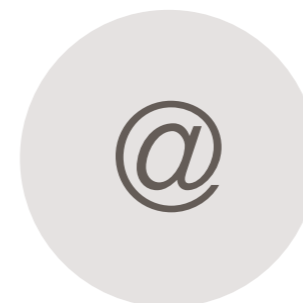
*** REDUCCIÓ DE L'IRPF PER ARRENDAMENT D'HABITATGE A PERSONA JURÍDICA**

Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala 3a, de 21-2-2014 (RC 744/2011)

- **Resum:** en la liquidació de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques hi ha una reducció, referent als rendiments del capital immobiliari quan aquest és arrendat. Existeix la controvèrsia de si aquesta reducció és possible quan l'arrendatari és una persona jurídica i no física. Com a resposta a aquesta qüestió, allò que és determinant és qui es beneficia de l'arrendament i de l'ús de l'habitatge. Per això, malgrat que el titular de l'arrendament sigui una persona jurídica, si qui se'n beneficia és una persona física i la destinació de l'immoble és el d'habitatge habitual, serà possible practicar aquesta reducció.

SER · COMPARTIR · CRÉIXER

Agrupació Alumni UIC

Actualitza les teves dades de contacte aquí

Si cerques noves oportunitats laborals, dóna't d'alta en la nostra borsa de treball

Segueix formant-te en la UIC. Coneix la nostra oferta de màsters i postgraus

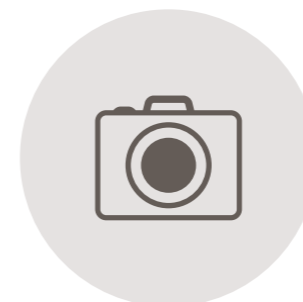
Envia'ns els teus suggeriments a través d'alumni@uic.es o al 932 541 800

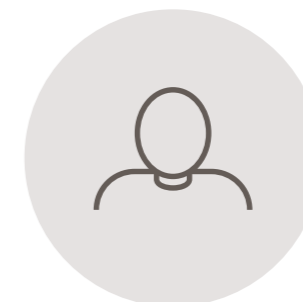
Vine i gaudeix de la nostra biblioteca. Podràs accedir a totes les publicacions

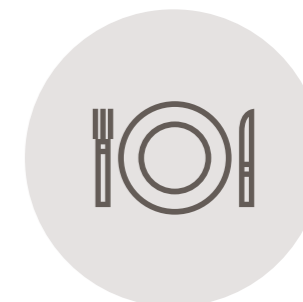
Gaudeix de la nova plataforma d'avantatges i descomptes pels Alumni member

Vols aparèixer en alguna de les nostres publicacions? Escriu-nos a alumni@uic.es

Dóna't d'alta a l'Agrupació Alumni UIC i sigues ambaixador de la teva universitat

T'ajudem a muntar els teus sopars de graduació

COMPETÈNCIES PROFESSIONALS

La identitat digital no és opcional

© Paula Fernández-Ochoa.

Hem traslladat la vida al món digital i tota aquesta informació dona lloc a la nostra identitat digital.

PAULA FERNÁNDEZ-OCHOA

Sòcia de la consultora de gestió i màrqueting jurídic +MoreThanLaw. Llicenciada en Dret i diplomada en Estudis Empresarials a ICADE, Postgrau en Administració i Direcció d'Empreses a l'UPF i Programa de Desenvolupament Directiu a l'IESE. Ha estat advocada a Mazars, Maluquer Advocats i Garrigues, gerent de despatx del Grup Legálitas i Business Development & Communications i Community Manager a Roca

Junyent. Docent a l'ISDE, la Facultat de Comunicació de Blanquerna, l'ADM Business School i la UIC, col·legis d'advocats i altres organitzacions. Coautora dels llibres digitals "Es algo personal, dos años intensivos de marca personal" (2012) i "Soy mi marca o no soy nada" (2013), de Soymimarca, així com autora de nombrosos articles de màrqueting jurídic.

Som a l'era de la informació i les telecomunicacions, en què Internet, el web 2.0, els blogs, les apps o les xarxes socials han creat espais en els quals podem participar, relacionar-nos, compartir continguts i coneixement multidireccionalment i **gestionar la nostra pròpia identitat** i objectius sota una **espiral d'interacció i oportunitats sense precedents**.

El sector legal no és aliè a la **transformació digital de les nostres vides**; a la constant connectivitat i socialització; a la comunicació massiva, sense límits geogràfics ni temporals, sense barreres, que ens converteix a tots en emissors de dades sense pausa. Comprem, escoltem música, treballem, descarreguem arxius, interactuem en fòrums, emplenem formularis automàtics i utilitzem la nostra signatura electrònica per Internet. Hem traslladat la vida al món digital i tota aquesta informació de la nostra activitat, gustos, coneixement i, en definitiva, comportament i manera de ser dona lloc a la nostra **identitat digital**, que ens defineix dins de la xarxa.

Per tant, ja no es tracta de qüestionar-nos si hem participat en aquesta realitat o no, la digitalització del nostre entorn, o si "hi som per ser-hi", sinó d'agafar les regnes com a acte de responsabilitat i saber com i per a què fer-ho. Tot comunica, també el silenci o la inactivitat. I cal fer-ho amb estratègia i coherència amb els nostres objectius i valors. Com diu Guillem Recoloms, soci de Soymimarca, "Internet és cruel amb aquells sense missatge i que 'hi són' però no 'són'."

Han quedat enrere el clàssic currículum en paper o la identitat definida per trets físics i documents que acrediten al portador unes habilitats o capacitats. Avui som **perfiles dinàmics de 360°**, i mostrem un ampli ventall d'atributs i comportaments que acompanyen les nostres dades identificatives, la nostra formació i experiència.

Cada moviment a Internet deixa traces i va formant la nostra identitat com una **amalgama complexa** feta amb el nostre contingut, l'opinió d'altres, les nostres interaccions i les dades que es registren au-

Cada moviment a Internet deixa traces i va formant la nostra identitat com una amalgama complexa feta amb el nostre contingut, l'opinió d'altres, les nostres interaccions i les dades que es registren automàticament.

tomàticament. Fragments de nosaltres que la tecnologia és capaç de recompondre posicionant-nos, projectant al món qui som. I ho fa amb una rellevància especial per la immediatesa, la difusió i la permanència de les dades. Per això és clau **saber gestionar la identitat digital**.

D'altra banda i molt en línia amb el que s'ha exposat, hi ha el debat, que cada vegada va perdent més sentit, de si hi ha d'haver **diferenciació en-**

FORMACIÓ CONTÍNUA

Almudena Vázquez-Dodero
almudenavd@uic.es

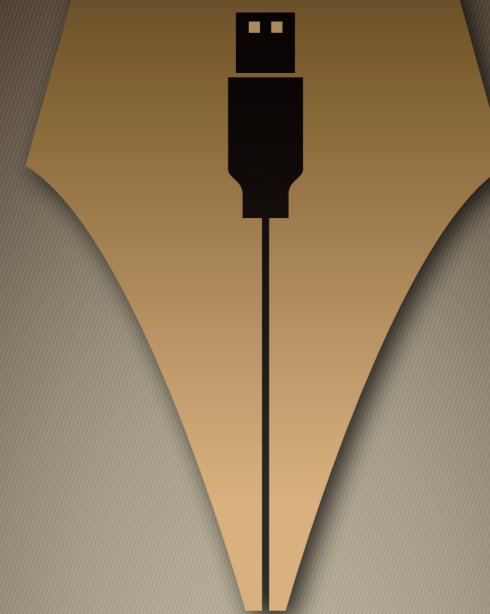
COORDINADORA DE
FORMACIÓ CONTÍNUA DE LA
FACULTAT DE DRET

Gairebé un centenar de conferències integren l'oferta de formació contínua que ofereix la Facultat de Dret de la UIC. Durant aquest curs acadèmic s'han tractat temes de tipus pràctic –oposicions, fiscalitat, empresa–, però també acadèmics. D'altra banda, els canvis legislatius, els reptes actuals del professional de l'advocacia i la visió internacional de certes qüestions han format part del disseny d'aquest cicle obert a tots els Alumni.

CONFERÈNCIES 2013-2014

- **"Orientació a les oposicions: notaries i registres"**
Ponent: Sr. Luis Suárez Arias, degà del Registre de La Propietat de Catalunya
- **"Nous riscos i reptes per a la Unió Europea: La crisi de l'Estat a l'Àfrica"**
Ponent: Sr. Carlos Jiménez Piernas, catedràtic de Dret Internacional Públic i Relacions Internacionals. Càtedra Jean Monnet de la Comissió Europea, Universitat d'Alcalá.
- **"Orientació a les oposicions: advocats de l'Estat"**
Ponent: Sra. María Astray, advocada de l'Estat. Secretària del Tribunal Econòmic Administratiu Regional de Catalunya. Advocacia de l'Estat a Barcelona. Advocacia General de l'Estat
- **"Claus per triomfar a Amèrica"**
Ponent: prof. Eduardo González Viaña, catedràtic de la Western Oregon University
- **"Garanteix els drets en la societat del segle XXI"**
Ponent: Sr. Francesc Vendrell i Baiona, director de Consum i Territori i síndic (el defensor de les persones)
- **"El principi jurídic de laïcitat"**
Ponent: Excm. Sr. Rafael Navarro Valls, catedràtic de la Facultat de Dret de la Universitat Complutense de Madrid i acadèmic secretari de la Reial Acadèmia de Jurisprudència i Legislació
- **"Concursa a temps i salva la teva empresa"**
Ponent: Sr. José Juan Andújar, soci de Graells March Abogados
- **"Màsters en Dret als Estats Units"**
Ponent: Andrea Riba i Carlos Gerpe, estudiants del LL.M. Program a Nova York i Colúmbia
- **"L'exercici professional de l'advocacia en l'àmbit del dret matrimonial i de la família"**
Ponent: Sr. Josep Guardia Vidal, soci de Fdez. de Villavicencio & Guardia Advocats
- **"Per ser empresari cal..."**
Ponent: Sr. Francisco Rodríguez, president de Reny Picot
- **"Noves perspectives jurídiques en litigis financers: preferents i swaps"**
Ponent: Sr. Pablo Franquet, associat sènior del Departament de Dret Processal i Financer del despatx Jausas
- **"L'oratòria davant dels tribunals"**
Ponent: Sr. Emilio J. Zegrí Boada, soci director de Zegrí + De Olivar Abogados Penalistas
- **"L'aventura europea"**
Ponent: Sr. Didac García Carreté, director d'Assumptes Europeus de la CEHAT i director de l'European Hospitality Foundation (EHF)
- **"Constitució i Estatut, una realitat pràctica"**
Ponent: Dr. Marc Carrillo, conseller del Consell de Garanties Estatutàries i catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat Pompeu Fabra
- **"Dret i canvi social"**
Ponent: Sr. Juan José López Burniol, notari i president de la Fundació Noguera
- **"Com es fa una inspecció d'Hisenda"**
Ponent: Sr. Jesús M. Moyano Benito, inspector d'Hisenda de l'Estat
- **"El futur de la Unió Europea: llums i ombres"**
Ponent: Dr. F. Javier Roldán Barbero, catedràtic de Dret Internacional Públic i Relacions Internacionals de la Universitat de Granada
- **"Ramon Llull i els advocats"**
Ponent: Dr. Ricardo da Costa, professor de la Universidade Federal do Espírito Santo
- **"Europa 2014: un pas endavant"**
Ponent: Excm. Sr. Salvador Sedó i Alabart, diputat al Parlament Europeu
- **"La transició política (1975-1978): de la dictadura personal a la democràcia constitucional"**
Ponent: Dr. Francisco de Carreras Serra, catedràtic de Dret Constitucional de la UAB
- **"La importància de la marca comunitària"**
Ponent: Sr. José Luis Salido Bellmunt, advocat i soci de Salido Bellmunt Abogados, SLP
- **"L'heretgia en el dret català medieval (s. XII-XIII)"**
Ponent: Sr. Sergi Grau Torras, investigador de l'Institut d'Estudis Medievals de la UAB
- **"Aconseguir l'èxit en la vida universitària: una aportació des de la preparació d'oposicions"**
Ponent: Sr. Diego Vigil de Quiñones Otero, registrador de la propietat i professor associat de la Universitat Complutense de Madrid
- **"Revoltes i continuïtat en el món àrab i mediterrani"**
Ponent: Sr. Senén Florensa Palau, president executiu de l'IMed
- **"Generalisme i especialització en la formació permanent del jurista: la meua experiència personal"**
Ponent: Excm. Sr. Josep Delfí Guàrdia i Canela, president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya
- **"La desactivació de la doctrina després de la derrota"**
Ponent: Dr. Josep Capdeferro Pla, professor de la Facultat de Dret de la Universitat Pompeu Fabra
- **"Com es configura el sector legal? Entorn i tipologies de firmes en dret dels negocis"**
Ponent: Sra. Eugenia Navarro, consultora de màrqueting estratègic per a despatxos d'advocats i firmes professionals
- **"Les reformes del sistema de pensions. Balanç i perspectives"**
Ponent: Excm. Sr. Carles Campuzano i Canadés, diputat del Congrés dels Diputats
- **"Introducció al dret de la competència"**
Ponent: Dr. Stefan Rating, advocat a Barcelona i Brussel·les, especialitzada en dret de la competència i regulador

T'animo també al fet que miris tota la nostra oferta de màsters i postgraus per si vols professionalitzar-te en algun àrea.

**NUEVOS MEDIOS.
NUEVAS POSIBILIDADES.**

MÁSTERS Y POSTGRADOS

Arquitectura • Derecho • Empresa • Comunicación
Humanidades • Educación • Familia • Gestión
Cultural • Medicina • Enfermería • Fisioterapia
Odontología • Gestión Sanitaria

Más información en:

www.mastersuic.es | 93 254 18 00 |

NOTÍCIES

Acte de graduació de la facultat de Dret

El catedrático Ramón Durán Rivacoba, primer profesor honorario de la Facultad de Derecho

L'acte de nomenament va tenir lloc en el marc de la graduació dels graus en Dret i en Ciència Política i Gestió Pública i de la Llicenciatura en Criminologia el 9 de maig passat a l'Aula Magna de la UIC.

L'acte va començar amb el nomenament del nou professor honorari, que és, al seu torn, el primer professor honorari de la Facultat de Dret. Així, després d'unes paraules de benvinguda del degà de la Facultat, el Dr. Javier Junceda, la gestora de centre, Rocío Goiricelaya, va llegir l'acord de junta en què es proposava el Dr. Ramon Durán Rivacoba com a professor honorari.

Catedràtic de Dret Civil de la Universitat d'Oviedo, el Dr. Ramon Durán Rivacoba també és professor honorari de la Facultat de Dret de la Universitat de Piura (Perú). Ha estat professor a diverses universitats, ha dirigit gairebé una vintena de tesis, i ha estat durant dos mandats degà de la Facultat de Dret de la Universitat d'Oviedo, on ara és director de l'Oficina del Defensor Universitari. Aquests són

alguns dels mèrits que el Dr. Javier Junceda va destacar en la seva laudatio.

El degà de la Facultat de Dret va subratllar del nou professor honorari "l'esperit universal i obert a les realitats diverses", i va afirmar que, després de conèixer-ne la trajectòria acadèmica, queda clar que Durán Rivacoba és un "model de com hauria de ser un professor universitari".

Per la seva banda, el Dr. Durán Rivacoba, a l'inici del discurs, va dirigir-se als alumnes que es graduaven, als quals va felicitar, i els va recordar que "s'obre una època de retre fruits en què caldrà també que hi hagi compromís i convenciment. La fortuna somriu als audaços". També els va dir que a partir d'aquest moment "són servidors de la justícia com a valor i com a virtut".

Fent referència a la seva trajectòria professional i acadèmica, Durán

Rivacoba va destacar el que per ell havia estat un element essencial, "el contacte amb les universitats privades", i va afirmar que, segons ell, "és evident que les millors universitats pertanyen moltes vegades a l'àmbit privat".

El nou professor honorari i padrí de la promoció va desenvolupar el tema "La reforma de l'edat per contreure matrimoni" en la lliçó magistral que va oferir. Al llarg del discurs, va passar d'un article a un altre del codi civil i va incidir en l'última reforma que s'ha fet en aquest àmbit i de com aquesta pot arribar a encobrir, en el fons, matrimonis concertats. Segons la seva opinió, la clau es troba en l'emancipació judicial. També es va qüestionar alguns termes que s'usen en el codi civil, com la paraula *convalidació*, que no veu apropiat que s'associï a *matrimoni*.

Després de les paraules del padrí, els representants dels estudiants dels dos graus i de la llicenciatura es van dirigir als presents amb

uns discursos que volien ser un record dels anys viscuts a la UIC.

Finalment, Javier Junceda, degà de la Facultat de Ciències Jurídiques i Polítiques de la UIC, va agrair de nou al Dr. Durán Rivacoba que hagués acceptat ser professor honorari de la Facultat i padrí de la promoció, i va felicitar els nous graduats. En el seu discurs, el degà va destacar que a la UIC es prepara els alumnes de manera integral, més enllà de la simple formació tècnica, i va afirmar que les universitats haurien de dirigir-se cada vegada més cap a això. La UIC, complint l'objectiu de dotar l'alumnat de tots els coneixements, habilitats i aptituds que exigeix la societat civil, "ajuda l'alumne a ser solidari, autònom, compromès, a respectar els altres, a veure el treball com a mitjà per ajudar els altres, a ser una persona amb criteri".

L'acte va acabar amb el tradicional cant del *Gaudeamus igitur*.

El degà de la Facultat de Dret de la UIC, doctor honoris causa per dues noves universitats

El Dr. Javier Junceda, degà de la Facultat de Dret de la UIC, ha estat nomenat doctor honoris causa en Dret per dues universitats iberoamericanes: la Universidad Ricardo Palma de Lima, i la Universidad Nacional de Tumbes, ambdues a Perú. Amb aquests dos nous reconeixements, Junceda suma ja quatre doctorats honoris causa: els dos primers van ser concedits per les universitats Antonio Guillermo Urrelo, de Cajamarca, i Antenor Orrego, de Trujillo.

Les cerimònies d'investidura tindran lloc els dies 23 i 26 de juny, a Tumbes i a Lima, respectivament, amb motiu del 30è aniversari de la Universidad Nacional de Tumbes i del 45è aniversari de la Universidad Ricardo Palma.

La Universidad Ricardo Palma és una de les principals universitats del Perú, amb més de 15.000 alumnes i 20 titulacions repartides en vuit facultats esteses per un campus de més de 70.000 m². Mario Vargas Llosa, Ricardo Lagos o Víctor García de la Concha, entre d'altres, han rebut l'honoris causa per aquesta universitat, que pren el seu nom d'un dels principals escriptors peruans. Per la seva banda, la Universidad Nacional de Tumbes és una universitat emprenedora, amb excel·lència acadèmica, pionera del coneixement de la frontera nord del Perú, i amb una comunitat universitària compromesa amb el desenvolupament sostenible de la regió i del país.

Javier Junceda (1968) és doctor en Dret Administratiu per la Univer-

sitat de Valladolid. Des de 1999 dirigeix l'àrea de Dret Administratiu de la UIC, tasca que compagina amb l'exercici de l'advocacia i la titularitat d'una firma d'advocats que porta el seu nom. El 2011 va ser nomenat degà de la Facultat de Dret de la UIC. Des de 2013 és, a més, director de la Càtedra d'Empresa Familiar, incorporada a la Xarxa de Càtedres de l'Institut de l'Empresa Familiar d'Espanya, dirigeix el Màster Universitari d'Advocacia de la UIC, i és president de la Comissió Acadèmica de Doctorat de Ciències Socials de la UIC.

El Dr. Junceda és autor i coautor d'un centenar d'obres repartides en 20 monografies i volums col·lectius, i de més de 80 articles, comentaris jurisprudencials i recensions sobre dret administratiu i dret ambiental publicats a les principals editorials i revistes espanyoles i iberoamericanes. Ha participat, també, en més de 25 projectes de recerca universitaris i ha intervingut, com a director, ponent o professor en més de quaranta màsters, cursos, seminaris o reunions científiques celebrades a Espanya i a l'exterior. És, a més, professor honorari a sis universitats iberoamericanes.

Defensa de tesis doctorals

El 10 de juliol passat va defensar la tesi doctoral Tatiana Cucurull. Amb el títol "El protocol familiar *mortis causa*", la tesi va ser dirigida per Dr. Ramon Durán. El protocol familiar estableix el marc en el qual s'han de desenvolupar els tres pilars fonamentals que componen les empreses familiars: família, propietat i empresa. D'aquesta manera abraça no només aquelles circumstàncies econòmiques, patrimonials i d'organització, sinó també els valors propis de la família que es volen reflectir a l'entitat. Harmonitzar i donar contingut jurídic a les necessitats tan diverses que conviuen en aquesta classe d'organitzacions és el principal objectiu de l'estudi de Cucurull. La finalitat de la tesi és trobar una fórmula concreta que garanteixi l'èxit de la transmissió intergeneracional.

STAFF

Edita:

Facultat de Dret de la Universitat Internacional de Catalunya (UIC)

Director:

Carlos de Miranda Vázquez

Redacció:

Facultat de Ciències Jurídiques i Polítiques, Direcció de Comunicació, Departament d'Alumni

Disseny original i maquetació:

SIGNERGIA DISSENY

Fotografia: Jaume Figa

Redacció: Consuelo León

Traducció: Unitat de català

Aquesta revista és una publicació gratuïta editada conjuntament per la Facultat de Dret, Alumni i el Departament de Comunicació de la Universitat Internacional de Catalunya (UIC). Compta amb col·laboracions de professors i antics alumnes.

El Staff, que no comparteix necessàriament les opinions expressades pels seus redactors i col·laboradors, es reserva el dret de publicar aquelles col·laboracions o anuncis que no corresponguin amb la línia editorial o amb els principis que regeixen la publicació.

Immaculada, 22
08017 Barcelona
932 541 800
alumni@uic.es
www.uic.es/alumni